

ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
(นายพริษฐ์ วัชรสินธุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

☒ เป็นร่างการเงิน

☐ ไม่เป็นร่างการเงิน

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัตินี้มีหลักการเพื่อปรับปรุงพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งมีเหตุผลอันเป็นเจตนารมณ์ในการนำเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้คือ โดยที่ การศึกษาเป็นรากฐานสำคัญในการส่งเสริมให้บุคคลพัฒนาได้เต็มตามศักยภาพในการเดินตามเส้นทาง ที่ตนใฝ่ฝัน รวมถึงในการพัฒนาประเทศและยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชนทั้งในมิติของการเพิ่ม ชีตความสามารถในการแข่งขันของประเทศ การสร้างความเสมอภาคทางโอกาส และการฟูมฟักวัฒนธรรม ประชาธิปไตยในสังคม แนวทางในการพัฒนาการศึกษาจึงควรมีกฎหมายที่วางหลักการสำคัญในการ รับประกันสิทธิผู้เรียนในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพและสวัสดิการที่ครอบคลุม ค้ำครองสิทธิ ผู้จัดการศึกษาที่หลากหลายอย่างเสมอภาค พัฒนาหลักสูตรให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลง วางกลไกในการ ประกันคุณภาพการศึกษา ยกระดับประสิทธิภาพในการทำงานของครู ผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากร ทางการศึกษา กระตุ้นการผลิตและการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ปฏิรูปการจัดสรร งบประมาณให้เป็นไปเพื่อประโยชน์ของผู้เรียน สร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยทางการศึกษา ส่งเสริม การเรียนรู้ตลอดชีวิตให้กับคนทุกช่วงวัย วางแนวทางการออกแบบโครงสร้างของหน่วยงานด้านการศึกษา ให้ทำงานได้อย่างบูรณาการและคล่องตัวโดยลดการปฏิบัติงานที่ซ้ำซ้อน สนับสนุนการกระจายอำนาจ สู่สถานศึกษาโดยตรง พื้นที่ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเพิ่มการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ในการจัดการศึกษา จึงสมควรมีการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติเพื่อเป็นกฎหมายแม่บท ในการบริหารและการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับแนวทางการบริหารและการจัดการศึกษาให้ สอดคล้องกับแนวทางการบริหารและการจัดการศึกษาในอนาคต จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ตารางเปรียบเทียบร่างพระราชบัญญัติปรับปรุง

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542”	มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.”
มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป	มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
	มาตรา 3 วรรคหนึ่ง ให้ยกเลิก (1) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (2) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (3) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 (4) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 (5) คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 7/2558 เรื่อง การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการการคุรุสภา คณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา และคณะกรรมการบริหารองค์การค้ำของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา ลงวันที่ 16 เมษายน พุทธศักราช 2558 (6) คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 30/2559 เรื่อง มาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนและนักศึกษา ลงวันที่ 21 มิถุนายน พุทธศักราช 2559 (7) คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 1/2560 เรื่อง การแก้ไขปัญหาการบริหารงานบุคคลของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ 10 มกราคม พุทธศักราช 2560 (8) คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 16/2560 เรื่อง การบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ลงวันที่ 21 มีนาคม พุทธศักราช 2560

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
	(9) คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 17/2560 เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งหัวหน้า คณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 7/2558 ลงวันที่ 21 มีนาคม พุทธศักราช 2560 (10) คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 19/2560 เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ 3 เมษายน พุทธศักราช 2560 (11) คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 27/2560 เรื่อง การพัฒนาการศึกษาของประเทศด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ลงวันที่ 26 พฤษภาคม พุทธศักราช 2560 (12) คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 11/2561 เรื่อง การแก้ไของค์ประกอบของคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพตามกฎหมายว่าด้วยสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา ลงวันที่ 25 กรกฎาคม พุทธศักราช 2561
มาตรา 3 บรรดาบทกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งอื่นในส่วนที่ได้บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน	มาตรา 3 บรรดาบทบัญญัติแห่งกฎหมายใดที่ได้บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือที่ขัด หรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน
มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้ “การศึกษา” หมายความว่า กระบวนการเรียนรู้ เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต	มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้ “การศึกษา” หมายความว่า กระบวนการเรียนรู้เพื่อให้บุคคลทุกคนทุกช่วงวัยพัฒนาได้เต็มตามศักยภาพในการเดินตามเส้นทางที่ตนมุ่งหมายรับผิดชอบตนเอง อยู่ร่วมกับผู้อื่น เป็นพลเมืองที่มีส่วนร่วมกับสังคม และเป็นกำลังสำคัญในการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และในการสร้างสังคมอันพึงประสงค์ ตามวัตถุประสงค์ ในมาตรา 6 “สมรรถนะ” หมายความว่า ความสามารถของบุคคลในการนำความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณลักษณะอื่น ๆ มาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน หรือแก้ไขปัญหาให้สำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
“การศึกษาขั้นพื้นฐาน” หมายความว่า การศึกษา ก่อนระดับอุดมศึกษา “การศึกษาตลอดชีวิต” หมายความว่า การศึกษา ที่เกิดจากการผสมผสานระหว่างการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เพื่อให้ สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต “สถานศึกษา” หมายความว่า สถานพัฒนาเด็ก ปฐมวัย โรงเรียน ศูนย์การเรียน วิทยาลัย สถาบัน มหาวิทยาลัย หน่วยงานการศึกษาหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือของเอกชน ที่มีอำนาจหน้าที่หรือมีวัตถุประสงค์ในการ จัดการศึกษา “สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน” หมายความว่า สถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน “มาตรฐานการศึกษา” หมายความว่า ข้อกำหนด เกี่ยวกับคุณลักษณะ คุณภาพ ที่พึงประสงค์และมาตรฐานที่ ต้องการให้เกิดขึ้นในสถานศึกษาทุกแห่ง และเพื่อใช้เป็น หลักในการเทียบเคียงสำหรับการส่งเสริมและกำกับดูแล การตรวจสอบ การประเมินผล และการประกันคุณภาพทาง การศึกษา “การประกันคุณภาพภายใน” หมายความว่า การ ประเมินผลและการติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐาน การศึกษาของสถานศึกษาจากภายใน โดยบุคลากรของ สถานศึกษานั้นเอง หรือโดยหน่วยงานต้นสังกัดที่มีหน้าที่ กำกับดูแลสถานศึกษานั้น “การประกันคุณภาพภายนอก” หมายความว่า การประเมินผลและการติดตามตรวจสอบคุณภาพและ มาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาจากภายนอก โดย สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา หรือบุคคลหรือหน่วยงานภายนอกที่สำนักงานดังกล่าว รับรอง เพื่อเป็นการประกันคุณภาพและให้มีการพัฒนา คุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา “ผู้สอน” หมายความว่า ครูและคณาจารย์ ในสถานศึกษาระดับต่าง ๆ	“การศึกษาขั้นพื้นฐาน” หมายความว่า การศึกษาก่อนระดับอุดมศึกษา “สถานศึกษา” หมายความว่า สถานพัฒนา เด็กปฐมวัย โรงเรียน ศูนย์การเรียน วิทยาลัย สถาบันอุดมศึกษา หน่วยงานการศึกษา หรือ หน่วยงานอื่นของรัฐหรือของเอกชน ที่มีอำนาจ หน้าที่หรือมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
“ครู” หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการเรียนการสอนและการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ ในสถานศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน “คณาจารย์” หมายความว่า บุคลากรซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการสอนและการวิจัยในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับปริญญาของรัฐและเอกชน “ผู้บริหารสถานศึกษา” หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพที่รับผิดชอบการบริหารสถานศึกษาแต่ละแห่งทั้งของรัฐและเอกชน “ผู้บริหารการศึกษา” หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพที่รับผิดชอบการบริหารการศึกษานอกสถานศึกษา ตั้งแต่ระดับเขตพื้นที่การศึกษาขึ้นไป “บุคลากรทางการศึกษา” หมายความว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา รวมทั้งผู้สนับสนุนการศึกษาซึ่งเป็นผู้ทำหน้าที่ให้บริการ หรือปฏิบัติงานเกี่ยวเนื่องกับการจัดกระบวนการเรียนการสอน การนิเทศ และการบริหารการศึกษาในหน่วยงานการศึกษาต่าง ๆ “กระทรวง” หมายความว่า กระทรวงศึกษาธิการ “รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้	“ครู” หมายความว่า บุคลากรซึ่งทำหน้าที่หลักในสถานศึกษาในการจัดกระบวนการเรียนรู้ และกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการใฝ่รู้และมีสมรรถนะด้านต่าง ๆ แต่ไม่หมายความรวมถึงผู้สอนในระดับอุดมศึกษาหรือเทียบเท่า “ผู้บริหารสถานศึกษา” หมายความว่า บุคลากรที่มีหน้าที่และความรับผิดชอบหลักในการบริหารสถานศึกษา และอำนวยการแก่ครูรวมถึงบุคลากรทางการศึกษาอื่นที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในสถานศึกษา “บุคลากรทางการศึกษา” หมายความว่า ผู้สนับสนุนการศึกษาที่ไม่ใช่ครูและผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งเป็นผู้ทำหน้าที่ให้บริการ หรือปฏิบัติงานเกี่ยวเนื่องกับการจัดกระบวนการเรียนการสอน การนิเทศ การดูแลสนับสนุนสวัสดิภาพของนักเรียน และการอำนวยความสะดวกด้านอื่น ๆ ในการดำเนินงานของสถานศึกษาและในหน่วยงานการศึกษาต่าง ๆ “ศึกษานิเทศก์” หมายความว่า บุคลากรทางการศึกษาที่มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมคุณภาพการศึกษา โดยการให้คำปรึกษา แนะนำ ติดตาม และประเมินผล เพื่อสนับสนุนการพัฒนาครู ผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรทางการศึกษารวมถึงการสร้างและส่งเสริมแนวปฏิบัติที่ดีในกระบวนการเรียนการสอน อันนำไปสู่การยกระดับผู้เรียนและการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพตามวัตถุประสงค์ในมาตรา 6 “กระทรวง” หมายความว่า กระทรวงศึกษาธิการ “รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้	มาตรา 5 ให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตน กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้
หมวด 1 บททั่วไป ความมุ่งหมายและหลักการ	หมวด 1 บททั่วไป ความมุ่งหมายและหลักการ
มาตรา 6 การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข มาตรา 7 ในกระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิ หน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพ กฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง	มาตรา 6 การจัดการศึกษาต้องเป็นการสร้างกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้บุคคลทุกคนทุกช่วงวัยพัฒนาได้เต็มตามศักยภาพในการเดินทางตามเส้นทางที่ตนมุ่งหมาย รับผิดชอบตนเอง อยู่ร่วมกับผู้อื่น เป็นพลเมืองที่มีส่วนร่วมกับสังคม และเป็นกำลังสำคัญในการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศและในการสร้างสังคมอันพึงประสงค์ด้วยวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้ (1) มีพัฒนาการตามศักยภาพของแต่ละบุคคลทั้งด้านสุขภาพ สติปัญญา ความรู้ อารมณ์ และคุณธรรม (2) มีความพร้อมและความสามารถในการค้นพบความถนัดและความสนใจของตน แสวงหาความรู้และโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต และพัฒนาตนเองให้เกิดความเชี่ยวชาญ (3) มีสมรรถนะที่จำเป็นในการดำรงชีวิยกระดัดคุณภาพชีวิต และรับมือกับโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดอยู่เพียง การแก้ปัญหา การคิดวิเคราะห์ การสื่อสาร การสร้างประโยชน์จากเทคโนโลยี การเป็นผู้นำและการทำงานเป็นทีม การเห็นอกเห็นใจผู้อื่น

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
	(4) มีความตระหนักถึงสิทธิและหน้าที่ของตนต่อผู้อื่นตามรัฐธรรมนูญและตามหลักสากลเคารพความแตกต่างหลากหลาย หลักสิทธิมนุษยชน และหลักการประชาธิปไตย รวมถึงมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมและประเทศ (5) มีความพร้อมและความสามารถในการเป็นพลเมืองโลก ที่มีความเข้าใจในพหุวัฒนธรรม และมีความสนใจในการแก้ปัญหาในระดับนานาชาติ
มาตรา 8 การจัดการศึกษาให้ยึดหลักดังนี้ (1) เป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน (2) ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา (3) การพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง มาตรา 9 การจัดระบบ โครงสร้าง และกระบวนการจัดการศึกษา ให้ยึดหลักดังนี้ (1) มีเอกภาพด้านนโยบาย และมีความหลากหลายในการปฏิบัติ (2) มีการกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (3) มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษา และจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับและประเภทการศึกษา (4) มีหลักการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา และการพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง (5) ระดมทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ มาใช้ในการจัดการศึกษา (6) การมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น	มาตรา 7 การจัดการศึกษาให้ยึดหลักการดังต่อไปนี้ (1) เป็นไปเพื่อประโยชน์สูงสุดในการเรียนรู้ของผู้เรียน (2) ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต (3) มีการพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ บุคลากร และเทคโนโลยี ด้านการเรียนรู้ อย่างต่อเนื่องให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก (4) ตอบสนองต่อความต้องการและรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลายและเฉพาะบุคคล (5) มีเอกภาพด้านนโยบาย ควบคู่กับการเฝ้ารับความหลากหลายในการปฏิบัติ (6) มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษา และจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับ (7) คำนึงถึงความเสมอภาคและประสิทธิภาพในการจัดสรรทรัพยากรและการรับประกันการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ (8) มีการกระจายอำนาจไปสู่สถานศึกษา พื้นที่ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (9) ให้ทุกภาคส่วนของสังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาและสร้างนิเวศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
หมวด 2 สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา	หมวด 2 สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา
	ส่วนที่ 1 สิทธิของผู้เรียน
มาตรา 10 วรรคหนึ่ง การจัดการศึกษา ต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย	มาตรา 8 บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการได้รับการศึกษาอย่างน้อยตั้งแต่แรกเกิดจนจบการศึกษาขั้นพื้นฐานหรือเทียบเท่า โดยรัฐต้องจัดหรืออุดหนุนให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย และโดยไม่เลือกปฏิบัติด้วยเชื้อชาติ ชาติพันธุ์ เพศ สถานะทางสังคม สถานะทางเศรษฐกิจ หรือความเชื่อทางศาสนา สถานศึกษาของรัฐต้องไม่เรียกเก็บค่าใช้จ่าย ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุงรักษา หรือค่าใช้จ่ายประเภทอื่น จากผู้เรียนในการเข้าถึงการศึกษาตามวรรคหนึ่ง
มาตรา 10 วรรคสอง การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพหรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ วรรคสาม การศึกษาสำหรับคนพิการในวรรคสอง ให้จัดตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง วรรคสี่ การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความสามารถพิเศษ ต้องจัดด้วยรูปแบบที่เหมาะสมโดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคลนั้นการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพหรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้	มาตรา 9 บุคคลมีสิทธิและโอกาสในการได้รับบริการการคัดกรองและวินิจฉัยเป็นรายบุคคลเกี่ยวกับความจำเป็นเฉพาะ ความต้องการพิเศษ ความพิการหรือทุพพลภาพ หรือความสามารถพิเศษ ที่มีผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน บุคคลซึ่งมีความจำเป็นเฉพาะ ความต้องการพิเศษ ความพิการหรือทุพพลภาพ หรือความสามารถพิเศษ ตามวรรคหนึ่ง มีสิทธิและโอกาสได้รับการดูแลสนับสนุนเพิ่มเติมเป็นพิเศษเกี่ยวกับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานและการดำรงชีวิตโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายตั้งแต่แรกเกิดหรือเมื่อพบความจำเป็นเฉพาะ ความต้องการพิเศษ ความพิการหรือทุพพลภาพ หรือความสามารถพิเศษ ซึ่งรวมถึงบริการการคัดกรองและวินิจฉัยอย่างต่อเนื่อง สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ แผนการเรียนการสอน การสอนเสริม และความช่วยเหลืออื่นใด ตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กระทรวงกำหนด การดูแลสนับสนุนเพิ่มเติมตามวรรคสองต้องเป็นไปโดยการมีส่วนร่วมของผู้เรียน และผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล จัดด้วยรูปแบบที่เหมาะสมโดยคำนึงถึงความสามารถและข้อจำกัดของบุคคลนั้น และ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ การศึกษาสำหรับคนพิการในวรรคสอง ให้จัดตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความสามารถพิเศษ ต้องจัดด้วยรูปแบบที่เหมาะสมโดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคลนั้น	เป็นไปเพื่อลดช่องว่างทางพัฒนาการและเพิ่มโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเข้าเรียนร่วมกับผู้เรียนอื่น ๆ ได้โดยเร็วและมากที่สุด ความในมาตรานี้ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
	มาตรา 10 บุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้ ไม่มีผู้ดูแล หรือด้อยโอกาส มีสิทธิและโอกาสได้รับการดูแลสนับสนุนเพิ่มเติมเป็นพิเศษเกี่ยวกับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานและการดำรงชีวิต ตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กระทรวงกำหนด
	มาตรา 11 ผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานต้องได้รับสิทธิพื้นฐานดังต่อไปนี้ (1) สิทธิเข้าถึงการเรียนการสอนและหลักสูตรที่มีคุณภาพในการสนับสนุนให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา 6 ซึ่งรวมถึงการได้รับทรัพยากรสนับสนุนที่เพียงพอต่อการเรียนรู้ตามศักยภาพของแต่ละบุคคล และการเข้าถึงสถานศึกษาที่มีโครงสร้างพื้นฐานและบุคลากรที่เหมาะสม (2) สิทธิเข้าถึงการแนะแนว และการให้คำปรึกษาต่าง ๆ ซึ่งรวมถึงการรู้จักตนเองและการออกแบบเส้นทางชีวิต (3) สิทธิได้รับหนังสือเรียนและอุปกรณ์การเรียนพื้นฐานที่จำเป็นต่อการเรียนการสอนตามหลักสูตร ทั้งนี้ ผู้เรียนตามมาตรา 9 และมาตรา 10 จะต้องได้รับการสนับสนุนสิทธิพื้นฐานตามความจำเป็นเพิ่มเติม (4) สิทธิได้รับการสนับสนุนจากรัฐเรื่องค่าใช้จ่ายในการเข้าถึงเทคโนโลยีด้านการศึกษา ปัจจัยพื้นฐานทางเทคโนโลยี และอินเทอร์เน็ต รวมถึงได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการใช้

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
	เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กระทรวงกำหนด (5) สิทธิได้รับอาหารและนมในสัดส่วนที่เหมาะสม เพียงพอ และถูกหลักโภชนาการ (6) สิทธิเข้าถึงการดูแลรักษาด้านสุขภาพจิต รวมถึงสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อสุขภาวะที่ดีของผู้เรียน (7) สิทธิเข้าถึงพื้นที่การเรียนรู้ที่ปลอดภัยทั้งทางร่างกายและจิตใจ โดยสถานศึกษาต้องจัดให้มีแนวทางการส่งเสริมความปลอดภัยและการคุ้มครองสิทธิของทุกคนในสถานศึกษา เพื่อให้ปราศจากความรุนแรง การกลั่นแกล้ง และการล่วงละเมิดภายในสถานศึกษา (8) สิทธิได้รับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลจากผู้จัดการศึกษาตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (9) สิทธิได้รับบริการขนส่งหรือการอุดหนุนค่าเดินทางระหว่างสถานศึกษาและที่พักอาศัย หากผู้เรียนไม่มีสถานศึกษาที่สามารถเข้าเรียนได้ภายในระยะทางที่ใกล้เคียงกับที่พักอาศัย ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กระทรวงกำหนด (10) สิทธิได้รับการสนับสนุนด้านการพักอาศัย หากผู้เรียนไม่สามารถเดินทางระหว่างสถานศึกษาและที่พักอาศัยได้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กระทรวงกำหนด (11) สิทธิได้รับการสนับสนุนด้านการดำรงชีพ เป็นกรณีพิเศษ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กระทรวงกำหนด (12) สิทธิได้รับหลักประกันอุบัติเหตุและการสนับสนุนด้านการรักษาพยาบาลจากอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้นจากอุบัติเหตุในสถานศึกษา ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กระทรวงกำหนด (13) สิทธิได้พักผ่อนอย่างเพียงพอและเหมาะสมกับแต่ละช่วงวัย โดยการกำหนดกรอบโครงสร้างเวลาเรียนของสถานศึกษา จะต้องคำนึงถึงเวลาที่มีสำหรับการพักผ่อนหรือกิจกรรมนันทนาการของผู้เรียน (14) สิทธิได้มีส่วนร่วมในการออกแบบกฎระเบียบของสถานศึกษา โดยสถานศึกษาสามารถ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
	ออกกฎ ระเบียบของสถานศึกษาเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยต่อการดำเนินการในสถานศึกษาได้ แต่จะต้องเปิดให้มีกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาคมสถานศึกษาประกอบด้วย นักเรียน ครู และผู้ปกครอง ผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการสถานศึกษา และไม่เป็นการจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของนักเรียน เว้นแต่จำเป็นอย่างหลีกเลี่ยงมิได้ต่อการออกแบบการเรียนรู้เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา 6 โดยจะต้องไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม ไม่เพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุ และไม่กระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคล (15) สิทธิในการเข้าถึงช่องทางร้องเรียนและติดตามผลความคืบหน้าของการร้องเรียนเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิ โดยกระทรวงต้องจัดให้มีช่องทางดังกล่าวที่ผู้เรียน ผู้ปกครอง และประชาชนทั่วไปเข้าถึงง่ายและใช้บริการได้อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอที่ปลอดภัยต่อผู้ร้องเรียน ดำเนินการอย่างโปร่งใสและเป็นอิสระจากการถูกแทรกแซงโดยผู้ถูกร้องเรียน (16) สิทธิด้านอื่น ๆ ตามที่กระทรวงกำหนด
	มาตรา 12 ให้สถานศึกษาแจ้งสิทธิเด็กและสิทธิผู้เรียนต่อสาธารณชน เพื่อให้เกิดการรับรู้โดยชัดเจนและเพื่อเป็นพันธสัญญาที่สถานศึกษาต้องยอมรับ และยึดมั่นในการจัดการศึกษา
	มาตรา 13 หากผู้เรียนมีความจำเป็นต้องออกจากสถานศึกษาของรัฐ ให้กระทรวงรับผิดชอบในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานแก่ผู้เรียนในรูปแบบที่ยืดหยุ่นและเหมาะสมต่อวิถีชีวิตของผู้เรียน หรืออุดหนุนให้ผู้เรียนเข้าถึงการศึกษาที่จัดขึ้นเอง หรือจัดโดยหน่วยงานอื่นอย่างเสมอภาคกับผู้เรียนในสถานศึกษาของรัฐ
	มาตรา 14 บุคคลที่พำนักในประเทศไทยที่มีอายุยี่สิบห้าปีหรือน้อยกว่ามีสิทธิเข้าใช้บริการแหล่งการเรียนรู้ของรัฐได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ซึ่งรวมถึงห้องสมุดประชาชน พิพิธภัณฑ์ หอศิลป์ สวนสัตว์

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
	สวนสาธารณะ สวนพฤกษศาสตร์ อุทยาน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อุทยานแห่งชาติ ศูนย์ กีฬาและนันทนาการ และแหล่งการเรียนรู้ของรัฐ ประเภทอื่นตามที่กระทรวงกำหนด
	ส่วนที่ 2 สิทธิและหน้าที่ของครอบครัว ผู้ปกครอง และผู้จัดการศึกษา
	มาตรา 15 บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ต้องได้รับสิทธิพื้นฐานดังต่อไปนี้ (1) สิทธิได้รับการสนับสนุนจากรัฐใน การเข้าถึงการเรียนรู้และการพัฒนาสมรรถนะ ในการอบรมเลี้ยงดูและการส่งเสริมพัฒนาการและ การเรียนรู้ของบุตรหรือบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแล รับผิดชอบ ในรูปแบบการอบรม การแนะแนวและ ให้คำปรึกษา สื่อการเรียนการสอนออนไลน์ หรือ รูปแบบอื่นที่เหมาะสม ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กระทรวงกำหนด โดยอาศัยความร่วมมือ กับกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์ และหน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง (2) สิทธิเข้าถึงข้อมูล สถิติ สารสนเทศ ที่ จำเป็นหรือเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนและการจัด การศึกษาของบุตรหรือบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแล รับผิดชอบ และต่อการร่วมตรวจสอบการดำเนินงาน ของหน่วยงานทางการศึกษาของรัฐ ทั้งนี้ ตาม หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กระทรวงกำหนด (3) สิทธิได้รับการลดหย่อนหรือยกเว้นภาษี สำหรับค่าใช้จ่ายการศึกษาตามที่กฎหมาย
	มาตรา 16 บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง มี หน้าที่ดังต่อไปนี้ (1) จัดให้บุตรหรือบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแล ได้รับการศึกษาภาคบังคับตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย ว่าด้วยการศึกษาภาคบังคับ ตลอดจนให้บุตร หรือบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแลได้รับรู้ถึงสิทธิและ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
	โอกาสด้านการศึกษานอกเหนือจากการศึกษาภาคบังคับ (2) ส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือ อุดหนุน และให้ความร่วมมือในการจัดการศึกษาตามกำลังความสามารถของตน โดยเฉพาะการส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของบุตรหรือบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแลของตน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา 6
มาตรา 12 นอกเหนือจากรัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้บุคคล ครอบครัว องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น มีสิทธิในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	มาตรา 17 บิดา มารดา ผู้ปกครอง บุคคล ชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น มีสิทธิในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับนักเรียนทุกคน ประเภท ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กระทรวงกำหนด แต่หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขดังกล่าวจะกำหนดให้ต้องขออนุญาตเพื่อดำเนินการใดมิได้ กระทรวงมีหน้าที่ อำนวยความสะดวก แนะนำ ให้ความรู้ ส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือ และอุดหนุนให้แก่ผู้ที่ประสงค์จะจัดการศึกษาตามวรรคหนึ่งโดยอาจตั้งให้มีกลไกเฉพาะเพื่อสนับสนุน ส่งเสริม และประสานงานเพื่อให้จัดการศึกษาได้สำเร็จตามเป้าหมาย โดยการติดต่อระหว่างผู้จัดการศึกษากับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องต้องสามารถติดต่อผ่านทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศได้
มาตรา 13 บิดา มารดา หรือผู้ปกครองมีสิทธิได้รับสิทธิประโยชน์ ดังต่อไปนี้ (1) การสนับสนุนจากรัฐ ให้มีความรู้ความสามารถในการอบรมเลี้ยงดู และการให้การศึกษาแก่บุตรหรือบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแล (2) เงินอุดหนุนจากรัฐสำหรับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของบุตรหรือบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแลที่ครอบครัวจัดให้ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายกำหนด (3) การลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีสำหรับค่าใช้จ่ายการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด	มาตรา 18 ผู้สนับสนุนหรือจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามมาตรา 17 มีสิทธิได้รับสิทธิประโยชน์ ดังต่อไปนี้ (1) การสนับสนุนจากรัฐให้เข้าถึงการเรียนรู้และการพัฒนาสมรรถนะในการจัดการศึกษาแก่บุตรหรือบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแลรับผิดชอบ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กระทรวงกำหนด (2) เงินอุดหนุนจากรัฐสำหรับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามมาตรา 17 โดยต้องคำนึงถึงความทัดเทียมกันระหว่างผู้เรียนซึ่งเรียนอยู่ในสถานศึกษากับผู้เรียนซึ่งเรียนตามมาตรา 17 ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กระทรวงกำหนด

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
มาตรา 14 บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กร ชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ซึ่งสนับสนุน หรือจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีสิทธิได้รับสิทธิประโยชน์ ตามควรแก่กรณี ดังต่อไปนี้ (1) การสนับสนุนจากรัฐให้มีความรู้ความสามารถ ในการอบรมเลี้ยงดูบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแลรับผิดชอบ (2) เงินอุดหนุนจากรัฐสำหรับการจัดการศึกษา ขั้นพื้นฐานตามที่กฎหมายกำหนด (3) การลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีสำหรับค่าใช้จ่าย การศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด	(3) การลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีสำหรับ ค่าใช้จ่ายตามที่กฎหมายกำหนด
หมวด 3 ระบบการศึกษา	หมวด 3 ระบบการศึกษา
	ส่วนที่ 1 รูปแบบการศึกษา
มาตรา 15 การจัดการศึกษามีสามรูปแบบ คือ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตาม อัธยาศัย (1) การศึกษาในระบบ เป็นการศึกษากำหนด จุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขของการสำเร็จ การศึกษาที่แน่นอน (2) การศึกษานอกระบบ เป็นการศึกษามีความ ยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการจัดการ ศึกษา ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญของการสำเร็จการศึกษา โดยเนื้อหา และหลักสูตรจะต้องมีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพ ปัญหาและความต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่ม (3) การศึกษาตามอัธยาศัย เป็นการศึกษากำหนดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามความสนใจ ศักยภาพ ความ พร้อม และโอกาส โดยศึกษาจากบุคคล ประสบการณ์ สังคม สภาพแวดล้อม สื่อ หรือแหล่งความรู้อื่น ๆ	มาตรา 19 การจัดการศึกษามีสอง รูปแบบ คือ การศึกษาเพื่อคุณวุฒิทางการศึกษา และการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ตามอัธยาศัย (1) การศึกษาเพื่อคุณวุฒิทางการศึกษา เป็น การศึกษามีการกำหนดเงื่อนไขสำหรับผู้เรียนใน การสำเร็จการศึกษาและการได้รับคุณวุฒิทาง การศึกษา ซึ่งอาจรวมถึง วิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลาของการศึกษา หรือการวัดและประเมินผล (2) การศึกษาเพื่อการเรียนรู้ตามอัธยาศัย เป็นการ ให้บริการ อำนวยความสะดวกและจัดสภาพแวดล้อมให้ ผู้เรียนทุกช่วงวัยได้เรียนรู้ด้วยตนเองหรือกับ ผู้จัดการศึกษา ตามความสนใจ ศักยภาพ ความ พร้อม โอกาส และวัตถุประสงค์ของผู้เรียน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
สถานศึกษาอาจจัดการศึกษาในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งหรือทั้งสามรูปแบบก็ได้	สถานศึกษาอาจจัดการศึกษาในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งหรือทั้งสองรูปแบบก็ได้ การจัดการศึกษาตาม (2) ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการเรียนรู้ เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้
มาตรา 15 วรรคสอง ให้มีการเทียบโอนผลการเรียนที่ผู้เรียนสะสมไว้ในระหว่างรูปแบบเดียวกันหรือต่างรูปแบบได้ ไม่ว่าจะเป็นผลการเรียนจากสถานศึกษาเดียวกันหรือไม่ก็ตาม รวมทั้งจากการเรียนรู้นอกระบบ ตามอัธยาศัย การฝึกอาชีพ หรือจากประสบการณ์การทำงาน	มาตรา 20 ให้กระทรวงศึกษาธิการ ประสานและร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดทำแนวทางเทียบโอนผลการเรียนที่ผู้เรียนสะสมไว้จากการศึกษารูปแบบหนึ่งไปสู่อีกรูปแบบหนึ่ง จากการศึกษาในรูปแบบเดียวกันแต่ต่างสถานศึกษา จากการศึกษาตามมาตรา 17 หรือจากต่างประเทศ รวมถึงผลจากการเรียนรู้ด้วยตนเอง การฝึกอาชีพ หรือจากประสบการณ์การทำงาน โดยสามารถเทียบโอนไปสู่คุณวุฒิทางการศึกษาหรือคุณวุฒิวิชาชีพ ในกรณีที่เทียบกันได้ เพื่อเพิ่มโอกาสในการเข้าศึกษาต่อ และประกอบอาชีพของประชาชน การเทียบโอนผลการเรียนตามวรรคหนึ่ง ต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนสามารถขอเทียบได้โดยไม่จำกัดอายุ
	ส่วนที่ 2 ระดับการศึกษา
มาตรา 16 การศึกษาในระบบมีสองระดับ คือ การศึกษาขั้นพื้นฐาน และการศึกษาระดับอุดมศึกษา การศึกษาขั้นพื้นฐานประกอบด้วย การศึกษาซึ่งจัดไม่น้อยกว่าสิบสองปีก่อนระดับอุดมศึกษา การแบ่งระดับและประเภทของการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง การศึกษาระดับอุดมศึกษาแบ่งเป็นสองระดับ คือ ระดับต่ำกว่าปริญญา และระดับปริญญา การแบ่งระดับหรือการเทียบระดับการศึกษานอกระบบหรือการศึกษาตามอัธยาศัย ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	มาตรา 21 การจัดการศึกษาเพื่อคุณวุฒิทางการศึกษามีสองระดับ คือ การศึกษาขั้นพื้นฐาน และการศึกษาระดับอุดมศึกษา การศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ การศึกษาซึ่งจัดก่อนระดับอุดมศึกษา โดยแบ่งเป็นสี่ระดับย่อย คือ (1) การศึกษาปฐมวัย หรือการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา (2) การศึกษาระดับประถมศึกษา (3) การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (4) การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย การศึกษาระดับอุดมศึกษา แบ่งเป็นสองระดับย่อย คือ (1) อุดมศึกษาระดับอนุปริญญา (2) อุดมศึกษาระดับปริญญา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
	การศึกษาปฐมวัย ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาปฐมวัยและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง การอาชีวศึกษา ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษาและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง การศึกษาระดับอุดมศึกษา ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการอุดมศึกษาและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง การแบ่งระดับและประเภทของการศึกษาระดับพื้นฐานแยกย่อยอื่น ๆ ให้เป็นไปตามที่กระทรวงกำหนด
มาตรา 17 ให้มีการศึกษาภาคบังคับจำนวนเก้าปี โดยให้เด็กซึ่งมีอายุย่างเข้าปีที่เจ็ด เข้าเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจนอายุย่างเข้าปีที่สิบหก เว้นแต่สอบได้ชั้นปีที่เก้าของการศึกษาภาคบังคับ หลักเกณฑ์และวิธีการนับอายุ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	มาตรา 22 ให้มีการศึกษาภาคบังคับตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการศึกษาภาคบังคับ
	ส่วนที่ 3 สถานที่จัดการศึกษา
มาตรา 18 การจัดการศึกษาปฐมวัยและการศึกษาระดับพื้นฐานให้จัดในสถานศึกษา ดังต่อไปนี้ (1) สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย ได้แก่ ศูนย์เด็กเล็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนเกณฑ์ของสถาบันศาสนา ศูนย์บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มของเด็กพิการ และเด็กซึ่งมีความต้องการพิเศษ หรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยที่เรียกชื่ออย่างอื่น (2) โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนของรัฐ โรงเรียนเอกชน และโรงเรียนที่สังกัดสถาบันพุทธศาสนาหรือศาสนาอื่น (3) ศูนย์การเรียนรู้ ได้แก่ สถานที่เรียนที่หน่วยงานจัดการศึกษานอกโรงเรียน บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กร ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ โรงพยาบาล สถาบันทางการแพทย์ สถานสงเคราะห์ และสถาบันสังคมอื่นเป็นผู้จัด	มาตรา 23 การจัดการศึกษาระดับพื้นฐาน อาจจัดในสถานศึกษา นอกสถานศึกษา หรือจัดด้วยวิธีการอื่นใดที่เหมาะสมและสอดคล้องกับพัฒนาการของโลก และเป็นไปตามความต้องการหรือความถนัดของผู้เรียนรายบุคคล

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
มาตรา 21 กระทรวง ทบวง กรม รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐ อาจจัดการศึกษาเฉพาะทางตาม ความต้องการและความชำนาญของหน่วยงานนั้นได้ โดย คำนึงถึงนโยบายและมาตรฐานการศึกษาของชาติ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ในกฎกระทรวง	
มาตรา 20 การจัดการอาชีวศึกษา การฝึกอบรม วิชาชีพ ให้จัดในสถานศึกษาของรัฐ สถานศึกษาของเอกชน สถานประกอบการ หรือโดยความร่วมมือระหว่าง สถานศึกษากับสถานประกอบการ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตาม กฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษาและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	มาตรา 24 การจัดการอาชีวศึกษา อาจจัด ในสถานศึกษา นอกสถานศึกษา ในสถาน ประกอบการ โดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา กับสถานประกอบการ หรือจัดด้วยวิธีการอื่นใดที่ เหมาะสมและสอดคล้องกับพัฒนาการของโลก และ เป็นไปตามความต้องการหรือความถนัดของผู้เรียน รายบุคคล ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการ อาชีวศึกษาและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่สถานศึกษาร่วมมือกับสถาน ประกอบการ มิให้ถือว่าสถานประกอบการนั้นจัดตั้ง สถานศึกษาหรือประกอบกิจการสถานศึกษา โดยจะ กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของสถานประกอบการซึ่งให้ ความรู้หรือให้การฝึกอบรมแก่ผู้เรียนต้องมี ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูมิได้
มาตรา 19 การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้ จัดในมหาวิทยาลัย สถาบัน วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่ เรียกชื่ออย่างอื่น ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายเกี่ยวกับ สถานศึกษาระดับอุดมศึกษา กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้ง สถานศึกษานั้น ๆ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	มาตรา 25 การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้ จัดในมหาวิทยาลัย วิทยาลัย สถาบันอุดมศึกษา หรือ หน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น นอกสถานศึกษา หรือ จัดด้วยวิธีการอื่นใดที่เหมาะสมและสอดคล้องกับ พัฒนาการของโลก และเป็นไปตามความต้องการ หรือความถนัดของผู้เรียนรายบุคคล ทั้งนี้ ให้เป็นไป ตามกฎหมายที่เกี่ยวกับการอุดมศึกษา กฎหมายว่า ด้วยการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษานั้น ๆ และกฎหมาย ที่เกี่ยวข้อง

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา	
มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ	
มาตรา 23 การจัดการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษาในเรื่องต่อไปนี้ (1) ความรู้เรื่องเกี่ยวกับตนเอง และความสัมพันธ์ของตนเองกับสังคม ได้แก่ ครอบครัว ชุมชน ชาติ และสังคมโลก รวมถึงความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ความเป็นมาของสังคมไทยและระบบการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (2) ความรู้และทักษะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์เรื่องการจัดการ การบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลยั่งยืน (3) ความรู้เกี่ยวกับศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม การกีฬา ภูมิปัญญาไทย และการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา (4) ความรู้ และทักษะด้านคณิตศาสตร์ และด้านภาษา เน้นการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง (5) ความรู้ และทักษะในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข	
มาตรา 24 การจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้สถานศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้ (1) จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล (2) ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา	

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
(3) จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง (4) จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา (5) ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ (6) จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลาทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ	
มาตรา 25 รัฐต้องส่งเสริมการดำเนินงานและการจัดตั้งแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตทุกรูปแบบ ได้แก่ ห้องสมุดประชาชน พิพิธภัณฑ์ หอศิลป์ สวนสัตว์ สวนสาธารณะ สวนพฤกษศาสตร์ อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ศูนย์การกีฬาและนันทนาการ แหล่งข้อมูล และแหล่งการเรียนรู้อื่นอย่างพอเพียงและมีประสิทธิภาพ	
มาตรา 26 ให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียน โดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรมและการทดสอบ ควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา ให้สถานศึกษาใช้วิธีการที่หลากหลายในการจัดสรรโอกาสการเข้าศึกษาต่อ และให้นำผลการประเมินผู้เรียนตามวรรคหนึ่งมาใช้ประกอบการพิจารณาด้วย	
มาตรา 27 ให้คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อความ เป็นไทย ความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ การดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อ	

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
ให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีหน้าที่จัดทำสารของหลักสูตรตามวัตถุประสงค์ในวรรคหนึ่งในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ	
มาตรา 28 หลักสูตรการศึกษาระดับต่าง ๆ รวมทั้งหลักสูตรการศึกษาสำหรับบุคคลตามมาตรา 10 วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ ต้องมีลักษณะหลากหลาย ทั้งนี้ ให้จัดตามความเหมาะสมของแต่ละระดับโดยมุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลให้เหมาะสมแก่วัยและศักยภาพ สาระของหลักสูตร ทั้งที่เป็นวิชาการ และวิชาชีพ ต้องมุ่งพัฒนาคนให้มีความสมดุล ทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ ความดีงาม และความรับผิดชอบต่อสังคม สำหรับหลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษา นอกจากคุณลักษณะในวรรคหนึ่ง และวรรคสองแล้ว ยังมี ความมุ่งหมายเฉพาะที่จะพัฒนาวิชาการ วิชาชีพชั้นสูงและการค้นคว้า วิจัย เพื่อพัฒนาองค์ความรู้และพัฒนาสังคม	
มาตรา 29 ให้สถานศึกษาร่วมกับบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนโดยจัดกระบวนการเรียนรู้ภายในชุมชน เพื่อให้ชุมชนมีการจัดการศึกษาอบรม มีการแสวงหาความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร และรู้จักเลือกสรรภูมิปัญญาและวิทยาการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการ รวมทั้งหาวิธีการสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การพัฒนาระหว่างชุมชน	
มาตรา 30 ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา	

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
หมวด 5 การบริหารและการจัดการศึกษา	หมวด 4 การบริหารและการจัดการศึกษา
ส่วนที่ 1 การบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐ	ส่วนที่ 1 การบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐ
มาตรา 31 กระทรวงมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและกำกับดูแลการศึกษาทุกระดับ ทุกประเภท และการอาชีวศึกษา แต่ไม่รวมถึงการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกระทรวงอื่นที่มีกฎหมายกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ กำหนดนโยบาย แผน และมาตรฐานการศึกษา สนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษา ส่งเสริมและประสานงานการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และการกีฬา ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับการศึกษา รวมทั้งการติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการจัดการศึกษา และราชการอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงหรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวง	มาตรา 26 กระทรวงมีอำนาจหน้าที่ในการจัด ส่งเสริม สนับสนุน อุดหนุน และกำกับดูแลการจัดการศึกษาของหน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน และบุคคลหนึ่งบุคคลใดหรือกลุ่มบุคคลใด เพื่อให้การจัดการศึกษาบรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา 6 และเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ อำนาจหน้าที่ตามวรรคหนึ่งให้รวมถึงแต่ไม่จำกัดอยู่เพียงการกำหนดนโยบายและแผนการศึกษาแห่งชาติ การดำเนินการและตรวจสอบการดำเนินการให้เป็นไปตามแผนการศึกษาแห่งชาติ การสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษา การกำหนดมาตรฐานการศึกษา การจัดทำกรอบหลักสูตรการศึกษา การติดตาม ตรวจสอบ วิจัย และประเมินผลการจัดการศึกษา การกำกับดูแลและกำหนดแนวทางการพัฒนาครู ผู้บริหาร และบุคลากรทางการศึกษา และการส่งเสริมการเรียนรู้ อำนาจหน้าที่ตามวรรคหนึ่งไม่รวมถึงการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกระทรวงอื่นที่มีกฎหมายกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ
มาตรา 32 การจัดระเบียบบริหารราชการในกระทรวงให้มีองค์กรหลักที่เป็นคณะบุคคลในรูปสภาหรือในรูปคณะกรรมการจำนวนสามองค์กร ได้แก่ สภาการศึกษา คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เพื่อพิจารณาให้ความเห็นหรือให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรี หรือคณะรัฐมนตรี และมีอำนาจหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนด	มาตรา 27 การจัดระเบียบบริหารราชการในกระทรวงศึกษาธิการให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด แต่จะต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับหลักการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้ คำนึงถึงประโยชน์ของผู้เรียนเป็นสำคัญ และนำไปสู่การบริหารงานด้านการศึกษาในทั้งส่วนกลางและส่วนพื้นที่ ที่มีเอกภาพ มีการบูรณาการกันระหว่างส่วนราชการและหน่วยงานภายในกระทรวงและหน่วยงานอื่น ไม่ก่อให้เกิดความซ้ำซ้อนในการบริหารงาน และยึดหลักการกระจายอำนาจสู่สถานศึกษา ทั้งนี้ ควรกำหนดให้การบริหารราชการ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
	ในกระทรวงศึกษาธิการอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ การจัดระเบียบบริหารราชการในกระทรวงศึกษาธิการตามวรรคหนึ่งอย่างน้อยจะต้องมีหน่วยงานหรือองค์กรในรูปแบบกรมหรือสภาหรือคณะกรรมการ ที่รับผิดชอบภารกิจและหน้าที่ดังต่อไปนี้ (1) การจัดทำและเสนอแผนการศึกษาแห่งชาติ นโยบาย แนวทางการจัดสรรทรัพยากรทางการศึกษา การวิจัยด้านการศึกษา และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (2) การจัดทำและเสนอกรอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรอบหลักสูตรการอาชีวศึกษา มาตรฐานการศึกษา แนวทางการวัดประเมินผลการเรียนรู้ และแนวทางการสนับสนุนทางวิชาการ (3) การจัดทำและเสนอเกณฑ์ในการบริหารงานบุคคล แนวทางการพัฒนาสมรรถนะ และแนวทางการสนับสนุนความก้าวหน้าทางอาชีพสำหรับครู ผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรทางการศึกษา (4) การจัดทำและเสนอแนวทางในการส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิต รวมถึงการวางแนวทางในการเทียบโอนผลการเรียนรู้ทุกรูปแบบ
มาตรา 32 การจัดระเบียบบริหารราชการในกระทรวงให้มีองค์กรหลักที่เป็นคณะบุคคลในรูปสภาหรือในรูปคณะกรรมการจำนวนสามองค์กร ได้แก่ สภาการศึกษา คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เพื่อพิจารณาให้ความเห็นหรือให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรี หรือคณะรัฐมนตรี และมีอำนาจหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนด	
มาตรา 32/1 กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริม สนับสนุน และกำกับการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ การวิจัยและการสร้างสรรค์นวัตกรรม เพื่อให้การพัฒนาประเทศเท่าทันการเปลี่ยนแปลงของโลกและ	

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
ราชการอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม หรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม	
มาตรา 32/2 การจัดระเบียบราชการกระทรวง การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ให้เป็นไป ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น	
มาตรา 33 สภาการศึกษา มีหน้าที่ (1) พิจารณาเสนอแผนการศึกษาแห่งชาติที่บูรณา การศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และกีฬากับการศึกษาทุก ระดับ (2) พิจารณาเสนอนโยบาย แผน และมาตรฐาน การศึกษาเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามแผนตาม (1) (3) พิจารณาเสนอนโยบายและแผนในการ สนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษา (4) ดำเนินการประเมินผลการจัดการศึกษาตาม (1) (5) ให้ความเห็นหรือคำแนะนำเกี่ยวกับกฎหมาย และกฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ การเสนอแนะนโยบาย แผนการศึกษาแห่งชาติ และ มาตรฐานการศึกษา ให้เสนอต่อคณะรัฐมนตรี ให้คณะกรรมการสภาการศึกษา ประกอบด้วย รัฐมนตรีเป็นประธาน กรรมการโดยตำแหน่งจากหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนองค์กรเอกชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น ผู้แทนองค์กรวิชาชีพ พระภิกษุซึ่งเป็นผู้แทนคณะ สงฆ์ ผู้แทนคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย ผู้แทนองค์กรศาสนาอื่น และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งมี จำนวนไม่น้อยกว่าจำนวนกรรมการประเภทอื่นรวมกัน ให้สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา เป็นนิติ บุคคล และให้เลขาธิการสภาเป็นกรรมการและเลขานุการ จำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการ สรรหา การเลือกกรรมการ วาระการดำรงตำแหน่ง และการ พ้นจากตำแหน่ง ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด	
มาตรา 34 คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหน้าที่ พิจารณาเสนอแนะนโยบาย แผนพัฒนา มาตรฐานและหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ	

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
แผนการศึกษาแห่งชาติ การสนับสนุนทรัพยากร การติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษามีหน้าที่พิจารณา เสนออนโยบาย แผนพัฒนา มาตรฐานและหลักสูตรการ อาชีวศึกษาทุกระดับ ที่สอดคล้องกับความต้องการตาม แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษา แห่งชาติ การส่งเสริมประสานงานการจัดการอาชีวศึกษา ของรัฐและเอกชน การสนับสนุนทรัพยากร การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการอาชีวศึกษา โดย คำนึงถึงคุณภาพและความเป็นเลิศทางวิชาชีพ	
มาตรา 35/1 ให้มีคณะกรรมการการอุดมศึกษา มี หน้าที่พิจารณาเสนอแนะนโยบาย แผนพัฒนาและมาตรฐานการ อุดมศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนการศึกษาแห่งชาติ การสนับสนุนทรัพยากร การติดตาม ตรวจสอบ และ ประเมินผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยคำนึงถึง ความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการของ สถานศึกษาระดับปริญญาตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้ง สถานศึกษาแต่ละแห่งและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง องค์ประกอบ จำนวนกรรมการ คุณสมบัติ ลักษณะ ต้องห้าม หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา การเลือกและการ แต่งตั้งประธานกรรมการ กรรมการ และกรรมการและ เลขานุการ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง ของกรรมการการอุดมศึกษาให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วย การนั้น	
มาตรา 35 องค์ประกอบของคณะกรรมการตาม มาตรา 34 ประกอบด้วย กรรมการโดยตำแหน่งจาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนองค์กรเอกชน ผู้แทนองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนองค์กรวิชาชีพ และ ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่าจำนวนกรรมการ ประเภทอื่นรวมกัน จำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการ สรรหา การเลือกประธานกรรมการและกรรมการ วาระการ ดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการ แต่ละคณะ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด ทั้งนี้ ให้	

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
คำนึงถึงความแตกต่างของกิจการในความรับผิดชอบของคณะกรรมการแต่ละคณะด้วย ให้สำนักงานคณะกรรมการตามมาตรา 34 เป็นนิติบุคคล และให้เลขาธิการของแต่ละสำนักงานเป็นกรรมการและเลขานุการของคณะกรรมการ	
มาตรา 36 ให้สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคล และอาจจัดเป็นส่วนราชการหรือเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ ยกเว้นสถานศึกษาเฉพาะทางตามมาตรา 21 ให้สถานศึกษาดังกล่าวดำเนินกิจการได้โดยอิสระสามารถพัฒนาระบบบริหาร และการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการ และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาการศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษานั้น ๆ	
	มาตรา 28 ให้กระทรวงศึกษาธิการ มีหน้าที่ส่งเสริมให้มีสถานศึกษาของรัฐที่มีปริมาณและคุณภาพเพียงพอต่อการรับประกันสิทธิของผู้เรียนในหมวด 2 และต่อการสนับสนุนให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา 6 โดยคำนึงถึงจำนวนและการกระจายตัวของผู้เรียน รวมถึงจำนวนสถานศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวนสถานศึกษาของเอกชน และจำนวนผู้จัดการศึกษาตามมาตรา 17 ที่มีอยู่แล้ว
มาตรา 37 การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ยึดเขตพื้นที่การศึกษาโดยคำนึงถึงระดับของการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวนสถานศึกษา จำนวนประชากร วัฒนธรรมและความเหมาะสมด้านอื่นด้วย เว้นแต่การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษา ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของสภาการศึกษา มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อการบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน แบ่งเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ในกรณีที่สถานศึกษาใดจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา การกำหนดให้	มาตรา 29 สถานศึกษาขั้นพื้นฐานของรัฐอาจถูกแบ่งออกได้เป็นหลายประเภท เพื่อให้กระทรวงกำหนดแนวทางในการกำกับดูแลที่แตกต่างกันได้หากจำเป็นและเหมาะสม โดยอาจรวมถึงแนวทางในการกระจายอำนาจให้แก่สถานศึกษา แนวทางในการประกันคุณภาพสถานศึกษา แนวทางในการจัดสรรทรัพยากรให้แก่สถานศึกษา ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่กระทรวงกำหนด โดยต้องไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
สถานศึกษาแห่งนั้นอยู่ในเขตพื้นที่การศึกษาใด ให้ยึดระดับการศึกษาของสถานศึกษานั้นเป็นสำคัญ ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในกรณีที่เขตพื้นที่การศึกษาไม่อาจบริหารและจัดการได้ตามวรรคหนึ่ง กระทรวงอาจจัดให้มีการศึกษาขั้นพื้นฐานดังต่อไปนี้เพื่อเสริมการบริหารและการจัดการของเขตพื้นที่การศึกษาก็ได้ (1) การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสาร และการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการหรือทุพพลภาพ (2) การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่จัดในรูปแบบการศึกษานอกระบบหรือการศึกษาตามอัธยาศัย (3) การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลที่มีความสามารถพิเศษ (4) การจัดการศึกษาทางไกลและการจัดการศึกษาที่ให้บริการในหลายเขตพื้นที่การศึกษา	
	มาตรา 30 สถานศึกษาขั้นพื้นฐานของรัฐอาจร่วมกับสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของรัฐแห่งอื่นเพื่อรวมตัวกันเป็นกลุ่มสถานศึกษาขั้นพื้นฐานได้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กระทรวงกำหนด
	มาตรา 31 ให้กระทรวงกระจายอำนาจในการจัดการศึกษาให้แก่สถานศึกษาขั้นพื้นฐานโดยตรง โดยสถานศึกษาขั้นพื้นฐานทุกแห่งจะต้องมีความเป็นอิสระในด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป เพื่อเป้าหมายในการบรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา 6 รายละเอียดในการกระจายอำนาจตามวรรคหนึ่ง อาจกำหนดให้แตกต่างกันสำหรับสถานศึกษาแต่ละประเภทได้ตามหลักเกณฑ์ แนวทาง และเงื่อนไขที่ กระทรวงกำหนด โดยคำนึงถึงขีดความสามารถและข้อจำกัดในการบริหารของสถานศึกษาแต่ละประเภท แต่หลักเกณฑ์ แนวทาง และเงื่อนไขดังกล่าวจะต้องไม่ขัดกับความเป็นอิสระของสถานศึกษาในวรรคหนึ่ง

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
	รายละเอียดในการกระจายอำนาจตามวรรคหนึ่ง สำหรับกลุ่มสถานศึกษาตามมาตรา 30 ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กระทรวงกำหนด
	มาตรา 32 สถานศึกษาขั้นพื้นฐานของรัฐอาจเป็นนิติบุคคลได้ หากมีความประสงค์และผ่านเกณฑ์การประเมินความพร้อม ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กระทรวงกำหนด การตั้งสถานศึกษาให้มีฐานะเป็นนิติบุคคลตามมาตราหนึ่ง ให้กระทำโดยการตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ให้กระทรวงกำหนดแนวทางในการอำนวยความสะดวกและสนับสนุนสถานศึกษาที่ประสงค์จะเป็นนิติบุคคลสามารถปรับเปลี่ยนและดำเนินงานในรูปแบบนิติบุคคลได้อย่างสมบูรณ์ สถานศึกษาขั้นพื้นฐานของรัฐทุกแห่ง ไม่ว่าจะ เป็นนิติบุคคลหรือไม่ จะต้องมีความเป็นอิสระตามมาตรา 31 รายละเอียดในการแสดงความประสงค์ปรับเปลี่ยน และดำเนินงานในรูปแบบนิติบุคคล ตามมาตรา นี้ สำหรับกลุ่มสถานศึกษาตามมาตรา 30 ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กระทรวงกำหนด
	มาตรา 33 สถานศึกษาขั้นพื้นฐานของรัฐที่เป็นนิติบุคคลมีสิทธิในการสรรหา บรรจุ บุคลากรของตนเองได้หากประสงค์ โดยสามารถคัดเลือกบุคลากรที่มีความเหมาะสมและทำสัญญาจ้างงานกับบุคลากรภายใต้กรอบงบประมาณของตนเองได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กระทรวงกำหนด
	มาตรา 34 กระทรวงต้องสนับสนุนให้สถานศึกษาของรัฐขั้นพื้นฐานทุกแห่งจัดการศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา 6 และหลักการตามมาตรา 7 ได้อย่างมีคุณภาพ แต่ในกรณีที่สถานศึกษาใดไม่สามารถจัดการศึกษาอย่างมี

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
	คุณภาพได้เพราะชุมชนหรือตำบลอันเป็นที่ตั้งของสถานศึกษาของรัฐ มีจำนวนประชากรลดลง มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างพื้นฐานที่มีผลกระทบต่อการจัดการศึกษา หรือมีเหตุอันสมควรอื่นใดที่กระทรวงกำหนด กระทรวงจะกำหนดให้สถานศึกษาใช้ทรัพยากรการเรียนรู้ร่วมกัน ถ่ายโอนสถานศึกษาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ประสงค์จะรับไปบริหารจัดการ หรือรวมสถานศึกษาของรัฐเข้าด้วยกัน เพื่อให้เป็นสถานศึกษาที่มีคุณภาพก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่กระทรวงกำหนด ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง รัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตชุมชนหรือตำบลอันเป็นที่ตั้งของสถานศึกษาของรัฐนั้นจะต้องอุดหนุนและอำนวยความสะดวกในการเดินทางและให้ความช่วยเหลือด้านอื่นแก่ผู้เรียนอย่างเต็มที่ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่กระทรวงกำหนด
	มาตรา 35 สถานศึกษาขั้นพื้นฐานของรัฐที่จัดการศึกษาระดับประถมศึกษามีหน้าที่จัดให้ผู้เรียนซึ่งประสงค์จะเข้าเรียนในชั้นปีที่หนึ่งของการศึกษาระดับประถมศึกษาได้เข้าเรียนในสถานศึกษานั้นโดยไม่ต้องสอบแข่งขันหรือใช้วิธีการที่เป็นการกีดกันและกระทบต่อสุขภาวะของเด็ก การรับผู้เรียนเข้าเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของรัฐที่จัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย และสถาบันอุดมศึกษาในระดับปริญญาตรี ในกรณีจำเป็นและสมควร สถานศึกษาหรือสถาบันอุดมศึกษาอาจจัดให้มีการจัดวัดระดับการเรียนรู้และสมรรถนะของผู้ประสงค์จะเข้าเรียนได้ แต่การคัดเลือกนั้นต้องเป็นไปเพื่อวัดผลการเรียนรู้และสมรรถนะในระดับก่อนหน้าเป็นสำคัญ และต้องคำนึงถึงหลักความเสมอภาคในการแข่งขัน ความในวรรคหนึ่งและวรรคสองไม่ใช้บังคับแก่สถานศึกษาขั้นพื้นฐานของรัฐที่จัดการศึกษาเพื่อ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
	ผู้เรียนซึ่งมีคุณลักษณะพิเศษ มีความสามารถพิเศษ หรือมีลักษณะเป็นการเฉพาะตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กระทรวงกำหนด
	มาตรา 36 ให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานแต่ละ แห่ง มีคณะกรรมการสถานศึกษาโดยมีอำนาจหน้าที่ (1) กำหนดเป้าหมาย วางนโยบาย และ แนวทางในการพัฒนาของสถานศึกษาเพื่อให้บรรลุ วัตถุประสงค์ของสถานศึกษา (2) ให้ความเห็นชอบแผนการดำเนินงาน วิชาการ แผนการบริหารงบประมาณ แผนการ บริหาร งานบุคคล แผนการบริหารทั่วไป แผนการ ดูแลสวัสดิภาพและความปลอดภัยของผู้เรียน (3) ให้คำปรึกษาและเสนอแนะ ต่อผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้สถานศึกษา ดำเนินการบรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษา (4) ติดตาม กำกับดูแล และตรวจสอบการ ดำเนินการของสถานศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษา ให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษา และ ดำเนินการให้มีการเปิดเผยข้อมูลการบริหารให้ สาธารณชนเข้าถึงได้โดยสะดวกเพื่อให้เกิดความ โปร่งใส (5) รับรองรายงานกิจการประจำปีของ สถานศึกษา และดำเนินการให้มีการเปิดเผยข้อมูล การบริหารให้สาธารณชนเข้าถึงได้โดยสะดวกเพื่อให้ เกิดความโปร่งใส (6) สร้างโอกาสให้ชุมชน และผู้ที่เกี่ยวข้องมี ส่วนร่วมกับการบริหารงาน และการจัดการศึกษา ของสถานศึกษา (7) ดำเนินการในเรื่องอื่น ๆ ตามที่กระทรวง กำหนด ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการที่มี อำนาจดำเนินการพิจารณาทางปกครองตาม กฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้ บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการด้วยโดย อนุโลม

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
	มาตรา 37 จำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา การเลือกประธาน กรรมการและกรรมการ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง ของคณะกรรมการ สถานศึกษาตามมาตรา 36 ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กระทรวงกำหนด ภายใต้ เงื่อนไขดังต่อไปนี้ (1) คำนึงถึงความเป็นอิสระของการบริหารจัดการ สถานศึกษา ประสิทธิภาพ ความโปร่งใส และความรับผิดชอบในการบริหารจัดการ สถานศึกษา (2) มีรูปแบบของคณะกรรมการสถานศึกษา ที่หลากหลายและสามารถปรับใช้กับสถานศึกษาที่มี ขนาด ลักษณะ วัตถุประสงค์ และความพร้อมที่ แตกต่างกันได้ (3) มีองค์ประกอบของ ผู้แทนผู้ปกครองที่ให้ ผู้ปกครองเลือกกันเอง ผู้แทนครูที่ให้ครูเลือกกันเอง ผู้แทนองค์กรชุมชนในพื้นที่ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษา และด้านที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ สถานศึกษา ผู้แทนนักเรียนที่ให้นักเรียนเลือกกันเองเฉพาะในกรณี ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มี ผู้เรียนในระดับ มัธยมศึกษา ผู้แทนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยจะมีผู้แทนองค์กรทางศาสนาร่วมด้วยก็ได้ (4) มีกระบวนการได้มาโดยผ่านการปรึกษาหารือกับบุคลากรในสถานศึกษาหรือ บุคลากรในกลุ่มสถานศึกษา (5) ให้กรรมการสถานศึกษาได้รับการ สนับสนุนค่าตอบแทน ทรัพยากร และองค์ความรู้ ที่ จำเป็นในการบริหารสถานศึกษาตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กระทรวงกำหนด (6) ให้เปิดเผยรายงานการประชุมของ คณะกรรมการสถานศึกษาให้สาธารณชนเข้าถึงได้ โดยสะดวก ให้ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นกรรมการ และ เลขาธิการของคณะกรรมการสถานศึกษา สถานศึกษาหลายสถานศึกษาสามารถมี คณะกรรมการสถานศึกษาร่วมกันได้

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
	ให้เป็นหน้าที่ของกระทรวงที่จะต้องปรับปรุงหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขตามวรรคหนึ่งให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความจำเป็นหรือข้อเสนอแนะของสถานศึกษา ความในมาตรานี้ไม่ใช้บังคับแก่สถานศึกษาที่จัดการศึกษาเฉพาะการศึกษาปฐมวัย และสถานศึกษาที่จัดการศึกษาตามมาตรา 17
	มาตรา 38 ให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาแต่ละแห่งมีองค์กรนักเรียนในรูปแบบสภา หรือรูปแบบคณะกรรมการ หรือทั้งสองรูปแบบ โดยมีหน้าที่ (1) เป็นตัวแทนของนักเรียนในสถานศึกษาในการสะท้อนปัญหาและความเห็นของนักเรียนต่อผู้บริหารสถานศึกษา (2) ร่วมกำหนดนโยบายและกติกาสถาบันสถานศึกษาที่ส่งผลต่อนักเรียนในสถานศึกษา โดยต้องมีการเปิดโอกาสให้นักเรียนโดยทั่วไปในสถานศึกษามีส่วนร่วมด้วย
	มาตรา 39 โครงสร้าง รูปแบบ องค์ประกอบ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง ขององค์กรนักเรียนตามมาตรา 38 ให้เป็นไปตามกติกาสถาบันสถานศึกษากำหนด ภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้ (1) กติกาดังกล่าวต้องมีการปรึกษาหารือกับนักเรียนในสถานศึกษาดังกล่าว (2) องค์ประกอบขององค์กรนักเรียนต้องมีผู้แทนนักเรียนที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากนักเรียน ให้องค์กรนักเรียนได้รับการสนับสนุนทรัพยากรและองค์ความรู้ที่จำเป็นในการดำเนินการ โดยรัฐอาจมีการให้การสนับสนุนเพิ่มเติม ในกรณีที่องค์กรดังกล่าวมีโครงสร้างหรือแนวทางการดำเนินการที่มีความขัดแย้งกับนักเรียนหรือมาจากการมีส่วนร่วมของนักเรียนในระดับที่สูง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กระทรวงกำหนด

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
	ความในมาตรานี้ไม่ใช้บังคับแก่สถานศึกษาที่จัดการศึกษาตามมาตรา
	มาตรา 40 กระทรวง ทบวง กรม รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐ อาจจัดการศึกษาเฉพาะทางตามความต้องการ และความชำนาญของหน่วยงานนั้นได้ โดยคำนึงถึงนโยบายและมาตรฐานการศึกษาของชาติ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กระทรวงกำหนด
	มาตรา 41 การจัดการอาชีวศึกษาเป็นหน้าที่หรืออำนาจของหน่วยงานใด ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษาและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
	มาตรา 42 การจัดการอุดมศึกษาเป็นหน้าที่หรืออำนาจของหน่วยงานใด ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการอุดมศึกษาและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
	มาตรา 43 การจัดการการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ตามอัธยาศัยเป็นหน้าที่หรืออำนาจของหน่วยงานใด ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการเรียนรู้และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ กระทรวงศึกษาธิการมีหน้าที่ประสานและร่วมมือกับหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้อง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเอกชน เพื่อ (1) ส่งเสริม สนับสนุน อุดหนุน หรือกระตุ้นให้เกิดการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ตามอัธยาศัย (2) ส่งเสริม สนับสนุน อุดหนุน หรือกระตุ้นให้เกิดการจัดตั้งแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิตทุกรูปแบบ โดยรวมถึงแต่ไม่จำกัดอยู่เพียง ห้องสมุดประชาชน พิพิธภัณฑ์ หอศิลป์ สวนสัตว์ สวนสาธารณะ สวนพฤกษศาสตร์ อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ศูนย์กีฬาและนันทนาการ แหล่งข้อมูลและแหล่งการเรียนรู้อื่นอย่างเพียงพอ สำหรับการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนและประชาชน โดยไม่มีข้อกำหนดหรือเงื่อนไขใด ๆ ที่จะเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้หรือมีลักษณะเป็นการไม่เกื้อหนุนให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทั้งนี้ การจัดระเบียบเพื่อความเรียบร้อยหรือ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
	ความปลอดภัยหรือการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามความเหมาะสมสำหรับบุคคลที่มีอายุมากกว่ายี่สิบห้าปี มิให้ถือว่าเป็นข้อกำหนดหรือเงื่อนไขที่เป็นอุปสรรคหรือมีลักษณะดังกล่าว (3) ส่งเสริม สนับสนุน อุดหนุน หรือกระตุ้นให้เกิดการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกทางการศึกษาและการเรียนรู้ รวมถึงเทคโนโลยีสารสนเทศ
มาตรา 38 ในแต่ละเขตพื้นที่ การศึกษา ให้มีคณะกรรมการและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแล จัดตั้ง ยุบ รวม หรือเลิกสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตพื้นที่การศึกษา ประสาน ส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาเอกชนในเขตพื้นที่การศึกษา ประสานและส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้สามารถจัดการศึกษาสอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานการศึกษา ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาของบุคคล ครอบครัว องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่นที่จัดการศึกษาในรูปแบบที่หลากหลายในเขตพื้นที่การศึกษา ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษาเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่าจะอยู่ในอำนาจหน้าที่ของเขตพื้นที่การศึกษาใด ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มาตรา 39 ให้กระทรวงกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา ทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไปไปยังคณะกรรมการและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง หลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจดังกล่าว ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	
มาตรา 40 ให้มีคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญา และสถานศึกษาอาชีวศึกษาของแต่ละสถานศึกษาเพื่อทำหน้าที่กำกับและส่งเสริม สนับสนุนกิจการของสถานศึกษาประกอบด้วย ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนครู ผู้แทนองค์กร	

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
ชุมชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนศิษย์เก่าของสถานศึกษา ผู้แทนพระภิกษุสงฆ์และหรือผู้แทนองค์กรศาสนาอื่นในพื้นที่ และผู้ทรงคุณวุฒิ สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญา และสถานศึกษาอาชีวศึกษาอาจมีกรรมการเพิ่มขึ้นได้ ทั้งนี้ตามที่กฎหมายกำหนด จำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา การเลือกประธานกรรมการและกรรมการ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ให้ ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นกรรมการและเลขานุการของคณะกรรมการสถานศึกษา ความในมาตรานี้ไม่ใช้บังคับแก่สถานศึกษาตามมาตรา 18 (1) และ (3)	
ส่วนที่ 2 การบริหารและการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ส่วนที่ 2 การบริหารและการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
มาตรา 41 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิจัดการศึกษาในระดับใดระดับหนึ่งหรือทุกระดับตามความพร้อม ความเหมาะสมและความต้องการภายในท้องถิ่น	มาตรา 44 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่จัดการศึกษาปฐมวัยและมีสิทธิจัดการศึกษาทุกระดับและทุกระดับยกเว้นที่กฎหมายกำหนดว่ากระทำได้
	มาตรา 45 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากรให้กับผู้เรียนหรือสถานศึกษาของรัฐและเอกชนทุกแห่งในท้องถิ่นของตนเอง หรือเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองได้
	มาตรา 46 ให้คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดเป้าหมายการกระจายอำนาจทางการศึกษาและการถ่ายโอนภารกิจการจัดการศึกษาให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีเป็นรายปี และดำเนินการติดตามประเมินผลความก้าวหน้าเพื่อรายงานต่อคณะรัฐมนตรีและต่อสาธารณะเป็นรายปี

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
	การกระจายอำนาจทางการศึกษาและการถ่ายโอนภารกิจจัดการศึกษาให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง อาจประกอบไปด้วยการถ่ายโอนภารกิจในการกำกับดูแลการดำเนินการของสถานศึกษา ภารกิจในการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานของสถานศึกษา ภารกิจในการดูแลเรื่องอาหารและนมของผู้เรียนในสถานศึกษา หรือภารกิจในการอำนวยความสะดวกเรื่องการเดินทางระหว่างสถานศึกษาและที่พักอาศัย ซึ่งไม่จำเป็นต้องถูกกระจายและถ่ายโอนพร้อมกันในทุกด้านสำหรับแต่ละสถานศึกษา ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนด
	มาตรา 47 การกำหนดเป้าหมายตามมาตรา 46 จะต้องคำนึงถึงความเห็นของกระทรวง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คณะกรรมการสถานศึกษา และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ให้คณะกรรมการสถานศึกษาของแต่ละสถานศึกษามีสิทธิร้องขอต่อคณะกรรมการตามมาตรา 46 เพื่อให้มีการถ่ายโอนสถานศึกษาดังกล่าวให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนด
มาตรา 42 ให้กระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินความพร้อมในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และมีหน้าที่ในการประสานและส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถจัดการศึกษา สอดคล้องกับนโยบายและได้มาตรฐานการศึกษา รวมทั้งการเสนอแนะการจัดสรรงบประมาณอุดหนุนการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	มาตรา 48 ให้กระทรวงมีหน้าที่อำนวยความสะดวก และสนับสนุนองค์ความรู้ ทรัพยากรและงบประมาณที่เพียงพอในการถ่ายโอนภารกิจจัดการศึกษาให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามมาตรา 46 รวมถึงประสานและส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ตามมาตรา 6

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
ส่วนที่ 3 การบริหารและการจัดการศึกษาของเอกชน	ส่วนที่ 3 การบริหารและการจัดการศึกษาของเอกชน
	มาตรา 49 เอกชนไม่ว่าจะเป็นบุคคลธรรมดา คณะบุคคล หรือนิติบุคคล มีสิทธิจัดการศึกษาทุกระดับและทุกระดับ ภายใต้การกำกับสนับสนุน ช่วยเหลือ และอำนวยความสะดวกจากรัฐ
มาตรา 43 การบริหารและการจัดการศึกษาของเอกชนให้มีความเป็นอิสระ โดยมีการกำกับติดตามการประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาจากรัฐ และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาเช่นเดียวกับสถานศึกษาของรัฐ	มาตรา 50 การบริหารและการจัดการศึกษาของเอกชนให้มีความเป็นอิสระ โดยการกำกับติดตามการประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาเอกชน
มาตรา 44 ให้สถานศึกษาเอกชนตามมาตรา 18 (2) เป็นนิติบุคคล และมีคณะกรรมการบริหารประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน ผู้รับใบอนุญาต ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนครู ผู้แทนศิษย์เก่า และผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา การเลือกประธานกรรมการและกรรมการ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	
มาตรา 45 ให้สถานศึกษาเอกชนจัดการศึกษาได้ทุกระดับและทุกประเภท การศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด โดยรัฐต้องกำหนดนโยบายและมาตรการที่ชัดเจนเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของเอกชนในด้านการศึกษา การกำหนดนโยบายและแผนการจัดการศึกษาของรัฐของเขตพื้นที่ การศึกษาหรือขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้คำนึงถึงผลกระทบต่อการจัดการศึกษาของเอกชน โดยให้รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับฟังความคิดเห็นของเอกชนและประชาชนประกอบการพิจารณาด้วย ให้สถานศึกษาของเอกชนที่จัดการศึกษาระดับปริญญาตรีดำเนินการได้ โดยอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหารและการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว	

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
มีเสรีภาพทางวิชาการ และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภา สถานศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน	
	มาตรา 51 รัฐมีหน้าที่ให้การสนับสนุนและ อำนวยความสะดวกให้แก่สถานศึกษาเอกชนตาม ความเหมาะสมทั้งด้านทรัพยากรและด้านวิชาการ เพื่อให้สถานศึกษาเอกชนมีมาตรฐานและสามารถ พึ่งตนเองได้ รัฐต้องจัดให้มีเงินอุดหนุนที่เพียงพอสำหรับ ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการจัดการศึกษาอย่างมี คุณภาพ ซึ่งต้องรวมถึงเงินอุดหนุนแก่ผู้เรียนโดยต้อง เทียบเท่าหรือไม่น้อยกว่าที่อุดหนุนให้ผู้เรียนใน สถานศึกษาของรัฐ และอาจรวมถึงเงินอุดหนุนแก่ครู และบุคลากรของสถานศึกษา หรือการอุดหนุน รูปแบบอื่น ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วย การศึกษาเอกชน รัฐอาจกำหนดให้สถานศึกษาของเอกชนมี สิทธิได้รับการลดหย่อนหรือการยกเว้นภาษี หรือ ได้รับสิทธิและประโยชน์ทางภาษีอากรอื่นตาม ประมวลรัษฎากรหรือกฎหมายภาษีอากรอื่น ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการศึกษาเอกชน รัฐอาจส่งเสริม สนับสนุน และดูแล สถานศึกษาเอกชนแบบแยกประเภทเพื่อให้การ สนับสนุนที่แตกต่างกันได้ โดยคำนึงถึงภาระในการ จัดการศึกษาที่เอกชนดำเนินการแทนรัฐ และ รูปแบบของสถานศึกษาเอกชน ทั้งนี้ ตามที่กำหนด ในกฎหมายว่าด้วยการศึกษาเอกชน
มาตรา 46 รัฐต้องให้การสนับสนุนด้านเงิน อุดหนุน การลดหย่อนหรือการยกเว้นภาษี และสิทธิ ประโยชน์อย่างอื่นที่เป็นประโยชน์ในทางการศึกษาแก่ สถานศึกษาเอกชนตามความเหมาะสม รวมทั้งส่งเสริม และสนับสนุนด้านวิชาการให้สถานศึกษาเอกชนมี มาตรฐานและสามารถพึ่งตนเองได้	มาตรา 52 รัฐอาจให้การสนับสนุนด้านเงิน อุดหนุน การลดหย่อนหรือการยกเว้นภาษี และสิทธิ ประโยชน์อย่างอื่นเพื่อเป็นมาตรการในการจูงใจ เอกชนในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้เพื่อสาธารณประโยชน์ แหล่งเรียนรู้เชิงปฏิบัติการ สิ่งอำนวยความสะดวก ทางการศึกษาและการเรียนรู้ สื่อและเทคโนโลยีเพื่อ การศึกษาและการเรียนรู้ และกิจการส่งเสริมการ เรียนรู้และสุขภาวะของเด็กและเยาวชน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
	มาตรา 53 ในการจัดการศึกษาของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการดังต่อไปนี้กับเอกชนได้ (1) มอบหมายให้เอกชนเข้ามาบริหารจัดการหรือดำเนินการโดยใช้ทรัพยากรของรัฐหรือขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กระทรวงกำหนด (2) สนับสนุนเงินหรือทรัพย์สินให้แก่ผู้เรียนหรือสถานศึกษาของเอกชนแทนการจัดการศึกษาเองสำหรับการจัดการศึกษาปฐมวัย หากรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเห็นว่าการให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการจะประหยัดและมีประสิทธิภาพดีกว่าการดำเนินการเอง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กระทรวงกำหนด
	หมวด 5 กรอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรอบหลักสูตร พื้นที่ และหลักสูตรสถานศึกษา
	มาตรา 54 ให้มีกรอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อเป็นหลักประกันความสอดคล้องของการศึกษาในประเทศ การกำหนดหลักสูตรตามวรรคหนึ่งต้องเป็นไปเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา 6 โดยคำนึงถึงหลักการในมาตรา 7
	มาตรา 55 ในภารกิจที่เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้องค์กรหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบภารกิจตามมาตรา 27 วรรคสอง (2) มีหน้าที่ (1) จัดทำและประกาศใช้กรอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2) รับฟัง รวบรวม ปัญหา อุปสรรค และผลกระทบจากการใช้กรอบหลักสูตรจากผู้ปฏิบัติ (3) วิจัยและประเมินผลการใช้กรอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และรายงานผลต่อหน่วยงานภายในกระทรวงและต่อสาธารณชน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
	(4) ทบทวน ปรับปรุงกรอบหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐานทุก ๆ ห้าปี โดยอ้างอิงจากผล การใช้กรอบหลักสูตรและผลการประเมินการเรียนรู้ ของผู้เรียน การประเมินสถานศึกษา และการ ประเมินระบบการศึกษา และเพื่อให้สอดคล้องกับ พัฒนาการของโลกและความจำเป็นของประเทศ (5) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดกรอบ หลักสูตรพื้นที่ตามมาตรา 56 โดยอาศัยความร่วมมือ กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (6) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดหลักสูตร สถานศึกษาตามมาตรา 58 โดยสนับสนุนการพัฒนา ผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษาที่เกี่ยวข้อง ให้มีความรู้ และความพร้อมในการพัฒนาหลักสูตร การนำ หลักสูตรสู่การปฏิบัติ การจัดการกระบวนการเรียนรู้ และการประเมินผลการเรียนรู้ ทั้งนี้ กระบวนการพัฒนา ปรับปรุง และ ประกาศใช้กรอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ต้อง อาศัยการมีส่วนร่วมของผู้เรียน บิดา มารดา ผู้ปกครอง ครูผู้สอน รวมถึงการศึกษาวิจัย และการ วิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของโลกและการ เปลี่ยนแปลงของการศึกษา
	มาตรา 56 ให้มีกรอบหลักสูตรพื้นที่เฉพาะ ของแต่ละจังหวัดหรือของแต่ละกลุ่มจังหวัดก็ได้ ในกรณีที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดในจังหวัดที่ เกี่ยวข้องมีความประสงค์ โดยเป็นการนำกรอบ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมาบูรณาการเข้ากับ บริบท องค์กรความรู้ และภูมิปัญญาในพื้นที่ ในการกิจที่เกี่ยวกับกรอบหลักสูตรพื้นที่ ให้ กลไกของกระทรวงศึกษาธิการในระดับจังหวัดมี หน้าที่จัดทำกรอบหลักสูตรพื้นที่โดยการมีส่วนร่วม ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สถาบันวิชาการ องค์กรชุมชน ภาคธุรกิจ และภาคประชาสังคมใน พื้นที่ ทั้งนี้ หลายจังหวัดอาจร่วมมือกันจัดทำกรอบ หลักสูตรพื้นที่สำหรับกลุ่มจังหวัดก็ได้ เพื่อเสนอต่อ องค์กรการบริหารส่วนจังหวัด

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
	ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด ของแต่ละจังหวัดหรือของหลายจังหวัดร่วมกันมีหน้าที่พิจารณาและอนุมัติกรอบหลักสูตรพื้นที่ของแต่ละจังหวัดหรือของหลายจังหวัดร่วมกัน แล้วแต่กรณี
	มาตรา 57 การจัดทำกรอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานตามมาตรา 55 และกรอบหลักสูตรพื้นที่ตามมาตรา 56 ต้องเน้นไปที่การกำหนดเป้าหมายของการศึกษาในแต่ละระดับ โดยไม่จำกัดความเป็นอิสระของสถานศึกษาในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาตามมาตรา 58 และออกแบบกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับวัฒนธรรม ความจำเป็น หรือความต้องการของแต่ละสถานศึกษาที่แตกต่างกัน
	มาตรา 58 ให้มีหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเฉพาะของแต่ละสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือในหลายสถานศึกษาขั้นพื้นฐานร่วมกันก็ได้ โดยเป็นการจัดทำหลักสูตรและออกแบบการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับวัฒนธรรม ความจำเป็น หรือความต้องการของแต่ละสถานศึกษา โดยคำนึงถึงเป้าหมายที่ถูกกำหนดในกรอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานตามมาตรา 55 และกรอบหลักสูตรพื้นที่ตามมาตรา 56 ในการกิจที่เกี่ยวกับหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีหน้าที่ (1) จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาที่มีความสอดคล้องกับกรอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และกรอบหลักสูตรพื้นที่ โดยให้หลักสูตรมีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษาและผู้เรียนในสถานศึกษานั้น ๆ (2) รับฟัง รวบรวม ปัญหา อุปสรรค และผลกระทบจากการใช้หลักสูตรจากผู้ปฏิบัติ (3) ประเมินผลการใช้หลักสูตร และรายงานผลต่อคณะกรรมการสถานศึกษาและต่อสาธารณชน (4) ทบทวน ปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
	(5) พัฒนาขีดความสามารถของครูและบุคลากรเพื่อจัดการเรียนการสอนและประเมินผู้เรียนตามหลักสูตรสถานศึกษา (6) ออกแบบเครื่องมือประเมินและประเมินความก้าวหน้าผู้เรียนที่สอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา การปรับใช้กรอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานและการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาตาม (1) ต้องเป็นไปเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา 6 โดยคำนึงถึงหลักการในมาตรา 7 หลักสูตรของสถานศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ต้องมีความยืดหยุ่นที่ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนได้ตามความถนัดหรือความประสงค์จะศึกษาต่อ ในการดำเนินการตามวรรคสี่ หากสถานศึกษาไม่สามารถจัดให้ผู้เรียนเลือกเรียนได้ตามความถนัดหรือความประสงค์ได้ครบถ้วน ให้มีระบบที่ผู้เรียนสามารถไปศึกษา ณ สถานศึกษาอื่น ศึกษาด้วยวิธีการอื่น หรือศึกษาด้วยรูปแบบอื่นในวิชาที่ตนต้องการ แล้วเทียบโอนผลการเรียนระหว่างสถานศึกษาหรือจากประสบการณ์นอกสถานศึกษามาใช้ในสถานศึกษาได้โดยสะดวก
หมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา	หมวด 6 การประกันคุณภาพการศึกษา
มาตรา 47 ให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของการศึกษาขั้นพื้นฐาน และการศึกษาระดับอุดมศึกษา ประกอบด้วย ระบบการประกันคุณภาพภายในและระบบการประกันคุณภาพภายนอก ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาของการศึกษาขั้นพื้นฐาน และการอาชีวศึกษาให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง สำหรับระบบการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกระทรวงอื่นที่มีกฎหมายกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น	มาตรา 59 การประกันคุณภาพการศึกษา ประกอบไปด้วยการประเมินคุณภาพการศึกษาและกลไกในการกำกับดูแลและสนับสนุนสถานศึกษา และระบบการศึกษา ให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา 6 โดยคำนึงถึงหลักการในมาตรา 7 การประกันคุณภาพการศึกษา มีสองระดับคือ (1) การประกันคุณภาพสถานศึกษาทั้งภายในและภายนอก (2) การประกันคุณภาพระบบการศึกษา ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาของการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
	เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กระทรวงกำหนด ระบบการประกันคุณภาพการอาชีวศึกษา ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น
มาตรา 48 ให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก	มาตรา 60 ให้สถานศึกษาจัดให้มีการประกันคุณภาพสถานศึกษาภายใน โดยให้ถือว่าการประกันคุณภาพสถานศึกษาภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และเพื่อรองรับการประกันคุณภาพระบบการศึกษา
มาตรา 49 ให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา มีฐานะเป็นองค์การมหาชน ทำหน้าที่พัฒนาเกณฑ์ วิธีการประเมินคุณภาพภายนอก และทำการประเมินผลการจัดการศึกษา ที่มีใช้การจัดการอุดมศึกษาซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ ของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม หรือกระทรวงอื่น เพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษา โดยคำนึงถึงความมุ่งหมาย หลักการ และแนวการจัดการศึกษา ในแต่ละระดับตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้มีการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาทุกแห่งอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกห้าปีนับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้าย และเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน	มาตรา 61 ให้รัฐจัดให้มีการประกันคุณภาพสถานศึกษาภายนอก โดยให้ดำเนินการสำหรับสถานศึกษาทุกแห่งด้วยกรอบเวลาตามที่กระทรวงกำหนด โดยมีการจัดทำรายงานเสนอต่อสถานศึกษาที่เกี่ยวข้อง หน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชนสาระของรายงานตามวรรคหนึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย ผลการประเมินตามมาตรฐานสถานศึกษา และผลการประเมินเชิงคุณภาพที่มีข้อเสนอแนะที่ลึกซึ้งเพียงพอและเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงหรือพัฒนาต่อยอดการดำเนินการของสถานศึกษาในอนาคต
มาตรา 50 ให้สถานศึกษาให้ความร่วมมือในการจัดเตรียมเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่มีข้อมูลเกี่ยวข้องกับสถานศึกษา ตลอดจนให้บุคลากร คณะกรรมการของสถานศึกษา รวมทั้งผู้ปกครองและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง กับสถานศึกษาให้ข้อมูลเพิ่มเติมในส่วนที่พิจารณาเห็นว่าเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติภารกิจของสถานศึกษาตามคำร้องขอของสำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมิน	

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
คุณภาพการศึกษาหรือบุคคลหรือหน่วยงานภายนอกที่ สำนักงานดังกล่าวรับรอง ที่ทำการประเมินคุณภาพ ภายนอกของสถานศึกษานั้น	
	มาตรา 62 ให้รัฐจัดให้มีการประกันคุณภาพ ระบบการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงาน ประจำปีเสนอต่อสถานศึกษาทุกแห่ง หน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง คณะรัฐมนตรี และเปิดเผยต่อสาธารณชน
	มาตรา 63 การประเมินคุณภาพการศึกษามี สามระดับ คือ การประเมินผู้เรียน ประเมิน สถานศึกษา และการประเมินระบบการศึกษา ในการประกันคุณภาพสถานศึกษา และการ ประกันคุณภาพระบบการศึกษา ให้ใช้ข้อมูล สารสนเทศที่รวบรวมจากการประเมินสามระดับ ประกอบกัน
	มาตรา 64 การประเมินผู้เรียนต้องเป็นไป เพื่อการรับรู้พัฒนาการของผู้เรียนตามเป้าหมายการ จัดการเรียนรู้ โดยพิจารณาจากสมรรถนะ พฤติกรรม ในการเรียนรู้ การปฏิบัติตน และพัฒนาการของ ผู้เรียนเป็นสำคัญ และต้องมีการแจ้งผลการประเมิน พัฒนาให้แก่ผู้เรียน ครูและผู้ปกครองเพื่อเป็นข้อมูล ป้อนกลับให้ผู้เรียน ครูและผู้ปกครองสามารถพัฒนา และสนับสนุนการเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่อง การประเมินผู้เรียนเป็นหน้าที่ของผู้เรียน และครู ครูมีหน้าที่ออกแบบการประเมินให้ยืดหยุ่น มีวิธีการที่หลากหลายเพื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียนซึ่งมี ความแตกต่างกัน และสอดคล้องกับเป้าหมายการ เรียนรู้ การประเมินเพื่อตัดสินผลเพื่อการเลื่อน ระดับชั้น และเพื่อการเข้าศึกษาต่อ ให้สถานศึกษา ใช้วิธีการที่หลากหลายในการจัดสรรโอกาสในการ เข้าศึกษาต่อ โดยดำเนินการอย่างเปิดเผย เป็นธรรม และเสมอภาค

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
	กระทรวงจะจัดให้มีการประเมินผู้เรียนเพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการประเมินคุณภาพสถานศึกษาหรือคุณภาพระบบการศึกษาก็ได้ โดยอาจใช้วิธีการสุ่มประเมิน แต่การประเมินดังกล่าวจะต้องไม่ก่อให้เกิดภาระกับผู้เรียน และต้องให้ผู้เรียนมีสิทธิได้รับข้อมูลผลการประเมินนั้น
	มาตรา 65 การประเมินสถานศึกษาคือการรวบรวมข้อมูลสารสนเทศที่สะท้อนคุณภาพของสถานศึกษา ซึ่งอาจใช้วิธีการตรวจเยี่ยมหรือวิธีการอื่นที่เป็นการใช้ทรัพยากรให้เกิดประสิทธิภาพก็ได้ โดยอาจใช้วิธีที่เหมือนหรือแตกต่างกันสำหรับสถานศึกษาแต่ละประเภทได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กระทรวงกำหนด ให้นำความพึงพอใจจากนักเรียน ผู้ปกครอง ผู้ปฏิบัติงานในสถานศึกษา และชุมชนรอบข้างสถานศึกษา มาเป็นองค์ประกอบหนึ่งของการประเมินสถานศึกษาตามวรรคหนึ่ง
	มาตรา 66 การประเมินระบบการศึกษาคือการรวบรวมข้อมูลเพื่อแสดงให้เห็นภาพรวมของคุณภาพการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้รับความเสมอภาคในระบบการศึกษา ประสิทธิภาพของการใช้ทรัพยากร และประเด็นปัญหาที่ควรพิจารณาแก้ไข โดยให้มีการทบทวนประเด็นสำคัญที่ต้องประเมินอย่างสม่ำเสมอ ผลการประเมินตามวรรคหนึ่งจะต้องเปิดเผยต่อสาธารณะ
	มาตรา 67 การประเมินตามมาตรา 65 และมาตรา 66 จะต้องไม่ทำให้เกิดภาระด้านการจัดทำเอกสารหลักฐานและภาระด้านอื่น ๆ ต่อสถานศึกษา ครู ผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาเกินความจำเป็น และจะต้องไม่กระทบต่อกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
	มาตรา 68 ให้มีองค์การมหาชนทำหน้าที่จัดให้มีการประกันคุณภาพการศึกษาซึ่งอาจรวมถึงการประเมินผลทางการศึกษา การทดสอบทางการศึกษา และการพัฒนาแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยการมีส่วนร่วมจากกระทรวงและสถานศึกษา ให้การประกันคุณภาพสถานศึกษาภายนอกตามมาตรา 61 เป็นการดำเนินการโดยองค์การมหาชนตามวรรคหนึ่ง หรือโดยองค์กรเอกชนหรือหน่วยงานประกันคุณภาพจากต่างประเทศที่องค์การมหาชนตามวรรคหนึ่งอนุญาตให้มาดำเนินการ โดยคำนึงถึงความมุ่งหมาย หลักการตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และแนวการจัดการศึกษาในแต่ละสถานศึกษา ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กระทรวงกำหนด ให้การประกันคุณภาพระบบการศึกษาตามมาตรา 62 เป็นการดำเนินการโดยองค์การมหาชนตามวรรคหนึ่ง
มาตรา 51 ในกรณีที่ผลการประเมินภายนอกของสถานศึกษาใดไม่ได้ตามมาตรฐานที่กำหนดให้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา จัดทำข้อเสนอแนะ การปรับปรุงแก้ไขต่อหน่วยงานต้นสังกัด เพื่อให้สถานศึกษาปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด หากมิได้ดำเนินการดังกล่าว ให้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษารายงานต่อคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานหรือคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เพื่อดำเนินการให้มีการปรับปรุงแก้ไข	มาตรา 69 ในกรณีที่สถานศึกษาใดไม่ผ่านการประเมินสถานศึกษาตามมาตรฐานที่ถูกกำหนดโดยกลไกการประกันคุณภาพสถานศึกษาภายนอกในมาตรา 61 ในหลายรอบติดกันตามที่กระทรวงกำหนด ให้กระทรวงเร่งดำเนินการด้วยมาตรการเฉพาะที่กระทรวงกำหนด ซึ่งต้องประกอบไปด้วยมาตรการเพื่อให้สถานศึกษากลับมามีมาตรฐานเพียงพอที่จะให้บริการต่อประชาชนได้โดยเร็ว และมาตรการเพื่อให้เกิดการรับผิดชอบ ซึ่งอาจรวมถึงแต่ไม่จำกัดอยู่เพียงบทลงโทษสำหรับผู้ที่มีความมีส่วนรับผิดชอบ การเปลี่ยนผู้บริหาร การปิดสถานศึกษา หรือการให้เอกชนเข้ามาดำเนินการตามมาตรา 53 (1) สถานศึกษาที่ได้รับการประเมินตามวรรคหนึ่งสามารถอุทธรณ์ผลการประเมินสถานศึกษาต่อกระทรวงได้

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
หมวด 7 ครู ณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา	หมวด 7 ครู ผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรทางการศึกษา
มาตรา 51/1 คำว่า “คณาจารย์” ในหมวดนี้ หมายความว่า บุคลากรซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการ สอนและการวิจัยในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับ ปริญญาของรัฐและเอกชน แต่ไม่รวมถึงบุคลากรซึ่ง สังกัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและ นวัตกรรม	
	มาตรา 70 การจัดสรรทรัพยากรบุคคลใน สถานศึกษาต้องเป็นไปเพื่อสนับสนุนการจัด การศึกษาให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา 6 ให้กระทรวงศึกษาธิการมีหน้าที่รับผิดชอบ การบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลและทบทวน แนวทางการจัดสรรทรัพยากรบุคคลอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้สถานศึกษามีบุคลากรที่มีคุณภาพในจำนวน เพียงพอ ต่อเนื่อง และครบทุกระดับชั้น โดยคำนึงถึง การกระจายทรัพยากรบุคคลเพื่อให้สถานศึกษาทุก แห่งสามารถจัดการศึกษาที่มีคุณภาพแก่ผู้เรียนได้ อย่างเสมอภาค การจัดสรรทรัพยากรบุคคลตามวรรคสอง ไม่จำเป็นต้องใช้สัดส่วนบุคลากรต่อนักเรียนในอัตรา ที่เท่ากันสำหรับสถานศึกษาแต่ละขนาดหรือ ประเภท ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
	มาตรา 71 ครู ผู้บริหารสถานศึกษา และ บุคลากรทางการศึกษามีหน้าที่เอื้ออำนวยให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ และบรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา 6 โดยต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิ และสวัสดิภาพเด็ก และต้องเคารพสิทธิผู้เรียนใน หมวด 2
มาตรา 53 ให้มีองค์กรวิชาชีพครู ผู้บริหาร สถานศึกษา และผู้บริหารการศึกษา มีฐานะเป็นองค์กร อิสระภายใต้การบริหารของสภาวิชาชีพ ในกำกับของ กระทรวง มีอำนาจหน้าที่กำหนดมาตรฐานวิชาชีพ ออกและ เพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ กำกับดูแลการปฏิบัติ	มาตรา 72 ครูต้องมีใบอนุญาตประกอบ วิชาชีพครูตามที่กฎหมายกำหนด เว้นแต่เป็นผู้ที่มี ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านหรือเป็นบุคลากรในสาขา หรือตำแหน่งที่มีความจำเป็นเฉพาะ ทั้งนี้ ให้เป็นไป ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
ตามมาตรฐานและจรรยาบรรณของวิชาชีพ รวมทั้งการพัฒนาวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารการศึกษา ให้ครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาอื่น ทั้งของรัฐและเอกชนต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพตามที่กฎหมายกำหนด การจัดให้มีองค์กรวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาอื่น คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการในการออกและเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด ความในวรรคสองไม่ใช้บังคับแก่บุคลากรทางการศึกษาที่จัดการศึกษาตามอัธยาศัย สถานศึกษาตามมาตรา 18 (3) ผู้บริหารการศึกษาระดับเหนือเขตพื้นที่การศึกษาและวิทยากรพิเศษทางการศึกษา ความในมาตรานี้ไม่ใช้บังคับแก่คณาจารย์ ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารการศึกษาในระดับอุดมศึกษาระดับปริญญา	ความในมาตรานี้ไม่ใช้บังคับแก่ (1) ครูหรือผู้ที่จัดการศึกษาในสถานศึกษาตามมาตรา 17 (2) ผู้สอนในระดับอุดมศึกษา (3) ผู้ที่จัดการศึกษาตามอัธยาศัย (4) วิทยากรพิเศษที่สถานศึกษาเห็นว่ามีความจำเป็นต่อการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรสถานศึกษา
	มาตรา 73 ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีคุณสมบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ความในมาตรานี้ไม่ใช้บังคับแก่ (1) ผู้บริหารสถานศึกษาตามมาตรา 17 (2) ผู้บริหารสถานศึกษาในระดับอุดมศึกษา (3) ผู้บริหารการจัดการศึกษาตามอัธยาศัย ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของรัฐ ให้มีผู้บริหารสถานศึกษาคนหนึ่งรับผิดชอบในการบริหารสถานศึกษาในภาพรวมให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา 6 และเป็นผู้บริหารสูงสุดของครูและบุคลากรทางการศึกษาอื่นที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในสถานศึกษา โดยจะให้มีรองผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารตามความจำเป็นและเหมาะสมด้วยก็ได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง หลักเกณฑ์ในการสรรหาและการคัดเลือกผู้บริหารสถานศึกษาในแต่ละสถานศึกษาให้เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยต้องเปิดให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษานั้น ๆ มีส่วน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
	ร่วมในการสรรหาและเสนอความเห็น และต้องดำเนินการด้วยความโปร่งใส ทั้งนี้ คณะกรรมการสถานศึกษาหรือคณะกรรมการกลุ่มสถานศึกษามีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์เพิ่มเติมได้สำหรับสถานศึกษาหรือกลุ่มสถานศึกษานั้น ๆ
	มาตรา 74 บุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษาสามารถมีได้หลากหลายตำแหน่งซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดอยู่เพียง ศึกษานิเทศก์ นักจิตวิทยา นักการภารโรง นักธุรการ นักการเงิน นักพัสดุ นักโภชนาการ นักเทคโนโลยีการศึกษา ผู้ช่วยดูแลเด็กปฐมวัย ประเภทและคุณสมบัติเบื้องต้นของบุคลากรทางการศึกษาตามวรรคหนึ่งให้มีการทบทวนอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ศึกษานิเทศก์ตามวรรคหนึ่งจะต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู และคุณสมบัติอื่น ๆ ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
มาตรา 52 ให้กระทรวงส่งเสริมให้มีระบบกระบวนการผลิต การพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง โดยการกำกับและประสานให้สถาบันที่ทำหน้าที่ผลิตและพัฒนาครู คณาจารย์ รวมทั้งบุคลากรทางการศึกษาให้มีความพร้อมและมีความเข้มแข็งในการเตรียมบุคลากรใหม่และการพัฒนาบุคลากรประจำการอย่างต่อเนื่อง รัฐพึงจัดสรรงบประมาณและจัดตั้งกองทุนพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาอย่างเพียงพอ	มาตรา 75 ให้กระทรวงส่งเสริมให้มีการผลิตครู ผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพ สมรรถนะสูง และปริมาณที่เหมาะสมในการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา 6 การดำเนินการของกระทรวงเพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายในวรรคหนึ่ง ต้องรวมถึงการกำกับและประสานกับกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม และสถาบันที่ทำหน้าที่ผลิตและพัฒนาครู ผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรทางการศึกษา เกี่ยวกับระบบและกระบวนการในการเตรียมบุคลากรใหม่ และการกำกับและประสานกับองค์กรหรือสภาวิชาชีพครูตามมาตรา 82 เกี่ยวกับกลไกควบคุมมาตรฐานการผลิตและพัฒนาครู ผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรทางการศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
	มาตรา 76 ครู ผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรทางการศึกษา สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้หลากหลายรูปแบบ ซึ่งรวมถึงข้าราชการ พนักงานราชการ พนักงานประจำและพนักงานไม่ประจำ ภายใต้เงื่อนไขที่ว่าบุคลากรดังกล่าวจะต้องมีคุณสมบัติและสมรรถนะเพียงพอที่จะทำงานในบทบาทดังกล่าว ครู ผู้บริหารสถานศึกษา และ บุคลากรทางการศึกษา อาจปฏิบัติหน้าที่ในสถานศึกษา มากกว่าหนึ่งแห่งได้ หากเป็นประโยชน์ต่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ตาม มาตรา 6 ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
มาตรา 55 ให้มีกฎหมายว่าด้วยเงินเดือน ค่าตอบแทน สวัสดิการ และสิทธิประโยชน์เกื้อกูลอื่น สำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อให้มีรายได้ที่เพียงพอและเหมาะสมกับฐานะทางสังคมและวิชาชีพ ให้มีกองทุนส่งเสริมครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา เพื่อจัดสรรเป็นเงินอุดหนุนงานริเริ่มสร้างสรรค์ ผลงานดีเด่น และเป็นรางวัลเชิดชูเกียรติครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	มาตรา 77 เงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง เงินวิทยฐานะ ค่าตอบแทน สวัสดิการ และสิทธิประโยชน์อื่นของครู ผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรทางการศึกษา ให้เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ครู ผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรทางการศึกษา ที่ยินยอมและสมัครใจปฏิบัติหน้าที่ในสถานศึกษาห่างไกล สถานศึกษาในพื้นที่เสี่ยงภัย สถานศึกษาที่มีข้อจำกัดด้านทรัพยากร สถานศึกษาที่มีปัญหาเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาเป็นพิเศษมาก่อนหน้า หรือปฏิบัติหน้าที่ในการจัดการศึกษาตาม มาตรา 9 อาจมีสิทธิได้รับค่าตอบแทน สวัสดิการ หรือสิทธิประโยชน์อื่นเพิ่มเติม ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ครู ผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรทางการศึกษา ที่ยินยอมและสมัครใจปฏิบัติหน้าที่ในสถานศึกษาใดสถานศึกษาหนึ่งอย่างต่อเนื่อง อาจมีสิทธิได้รับค่าตอบแทน สวัสดิการ หรือสิทธิประโยชน์อื่นเพิ่มเติม ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยต้องคำนึงถึงผลการประเมินตามมาตรา 80 ประกอบด้วย บุคลากรในสถานศึกษาไม่เป็นข้าราชการ ต้องได้รับเงินเดือนหรือค่าตอบแทน และการคุ้มครองสิทธิแรงงาน ไม่น้อยกว่าที่กฎหมายแรงงานกำหนด

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
	นักศึกษาวิชาชีพครูมีสิทธิได้รับค่าตอบแทนที่เหมาะสมในช่วงการฝึกสอนในสถานศึกษา ตามที่กระทรวงกำหนด
	มาตรา 78 กระทรวงต้องกำหนดมาตรฐานและกลไกตรวจสอบเพื่อให้ครูไม่มีการะงานที่ไม่เกี่ยวข้องกับการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา 6 หรือที่เป็นการรบกวนและเบียดบังเวลาในการจัดกระบวนการการเรียนรู้ให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา 6 กระทรวงต้องมีมาตรการป้องกันมิให้หน่วยงานของรัฐสั่งการหรือมอบหมายกิจกรรมหรือโครงการใด ๆ อันจะทำให้ครูไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่หลักได้เต็มกำลังความสามารถหรือทำให้ผู้เรียนไม่มีเวลาเพียงพอในการเรียนกับครู โดยหน่วยงานของรัฐใดที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรการดังกล่าว ให้ถือว่าหัวหน้าหน่วยงานนั้นละเว้นหรือจงใจไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ถือว่าเป็นความผิดทางวินัยด้วยกระทรวงต้องจัดให้ทุกสถานศึกษามีบุคลากรทางการศึกษาที่ไม่ใช่ครูและผู้บริหารสถานศึกษาอย่างเหมาะสมและเพียงพอในการสนับสนุนการเรียนการสอน การบริหารจัดการ การดูแลสวัสดิภาพของผู้เรียน และการดำเนินงานอื่นที่ไม่ใช่การจัดกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ในกรณีที่สถานศึกษาตั้งอยู่ใกล้เคียงกัน จะมีบุคลากรดังกล่าวร่วมกันทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้
	มาตรา 79 กระทรวงต้องสนับสนุนให้ ครู ผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาทั้งที่เป็นข้าราชการและไม่ได้เป็นข้าราชการมีสิทธิอย่างเสมอภาคในการเข้าถึงการพัฒนาสมรรถนะอย่างสม่ำเสมอ และในการเติบโตบนเส้นทางอาชีพ การพัฒนาสมรรถนะของครู ผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรทางการศึกษา ควรเน้นการใช้สถานศึกษาเป็นฐาน รวมถึงการให้ครู ผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรทางการศึกษา มีส่วนร่วมโดยตรงในการออกแบบแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของตนเอง

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
	มาตรา 80 ระบบการติดตามและประเมินการปฏิบัติหน้าที่ของครู ผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษาของรัฐ ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาครู ผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรทางการศึกษา โดยให้ความสำคัญกับการประเมินตามสภาพความเป็นจริง ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งอย่างน้อยต้องกำหนดให้พิจารณาจากข้อมูลดังต่อไปนี้เป็นหลัก (1) ผลสัมฤทธิ์หรือพัฒนาการของผู้เรียน โดยคำนึงถึงวัตถุประสงค์ตามมาตรา 6 (2) ข้อมูลจากครู ผู้บริหารสถานศึกษา บุคลากรทางการศึกษา ผู้เรียน และผู้ปกครอง (3) ข้อมูลจากชุมชนใกล้เคียง หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง การเลื่อนตำแหน่ง การปรับค่าตอบแทน หรือความก้าวหน้าทางอาชีพของครู ผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรทางการศึกษา ต้องคำนึงถึงผลการประเมินตามวรรคหนึ่งเป็นหลัก
	มาตรา 81 ครู ผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรทางการศึกษามีสิทธิและเสรีภาพในการรวมกันเป็นสมาคมหรือองค์กรอื่นใด เพื่อปกป้องผลประโยชน์ในหน้าที่การงาน
มาตรา 56 การผลิตและพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา การพัฒนา มาตรฐานและจรรยาบรรณของวิชาชีพ และการบริหารงานบุคคลของข้าราชการหรือพนักงานของรัฐในสถานศึกษาระดับปริญญาที่เป็นนิติบุคคล ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษาแต่ละแห่งและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	
มาตรา 54 ให้มีองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการครู โดยให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาทั้งของหน่วยงานทางการศึกษาในระดับสถานศึกษาของรัฐ และระดับเขตพื้นที่การศึกษาเป็นข้าราชการในสังกัดองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการครู โดยยึดหลักการ	มาตรา 82 ให้มีองค์กรหรือสภาวิชาชีพครู มีอำนาจหน้าที่กำหนดมาตรฐานวิชาชีพ ออก พักใช้ และเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู กำกับดูแลการปฏิบัติตามมาตรฐานและจรรยาบรรณของวิชาชีพครู ดูแล ส่งเสริม ช่วยเหลือด้านสวัสดิการ และประโยชน์อื่นใด รวมทั้งการพัฒนาวิชาชีพครู

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
กระจายอำนาจการบริหารงานบุคคลสู่เขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษา ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด	และเปิดโอกาสให้ผู้มีความสามารถในสาขาวิชาต่าง ๆ มีใบประกอบวิชาชีพครูได้ตามความเหมาะสม ให้องค์กรหรือสภาวิชาชีพครูตามวาระหนึ่ง เป็นนิติบุคคล การจัดตั้ง โครงสร้าง การเป็นสมาชิก การบริหาร และการดำเนินการขององค์กรหรือสภาวิชาชีพครูตามวาระหนึ่ง และอำนาจหน้าที่อื่น ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการนั้น คณะกรรมการขององค์กรหรือสภาวิชาชีพครูตามวาระหนึ่งต้องประกอบด้วยผู้แทนของครู และกรณีที่มีการจัดตั้งสมาคมครูตามมาตรา 81 ที่เป็นที่ยอมรับของครูในวงกว้าง ควรพิจารณาให้มีผู้แทนจากสมาคมดังกล่าวร่วมเป็นกรรมการด้วย
มาตรา 57 ให้นหน่วยงานทางการศึกษาระดมทรัพยากรบุคคลในชุมชนให้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาโดยนำประสบการณ์ ความรอบรู้ ความชำนาญ และภูมิปัญญาท้องถิ่นของบุคคลดังกล่าวมาใช้ เพื่อให้เกิดประโยชน์ทางการศึกษาและยกย่องเชิดชูผู้ที่ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษา	มาตรา 83 ให้นหน่วยงานทางการศึกษาระดมทรัพยากรบุคคลในชุมชนให้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาโดยนำประสบการณ์ ความรอบรู้ ความชำนาญ และภูมิปัญญาท้องถิ่นของบุคคลดังกล่าวมาใช้ เพื่อให้เกิดประโยชน์ทางการศึกษา
หมวด 8 ทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา	หมวด 8 ทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา
มาตรา 58 ให้มีการระดมทรัพยากรและการลงทุนด้านงบประมาณ การเงิน และทรัพย์สินทั้งจากรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ สถาบันสังคมอื่น และต่างประเทศมาใช้จัดการศึกษา ดังนี้ (1) ให้รัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา โดยอาจจัดเก็บภาษีเพื่อการศึกษาได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด (2) ให้บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา โดยเป็นผู้จัดและมี	มาตรา 84 ให้รัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ในการระดมทรัพยากรและการลงทุนด้านงบประมาณให้เพียงพอต่อการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้ รัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจจัดเก็บภาษีเพื่อการศึกษาได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด รัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจกำหนดมาตรการด้านเงินอุดหนุน การลดหย่อน หรือการยกเว้นภาษี หรือสิทธิประโยชน์อย่างอื่นตามความเหมาะสมและความจำเป็น สำหรับบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ หรือสถาบันสังคมอื่น ที่มีการระดมทรัพยากรเพื่อ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
ส่วนร่วมในการจัดการศึกษา บริจาคทรัพย์สินและทรัพยากรอื่นให้แก่สถานศึกษา และมีส่วนร่วมรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาตามความเหมาะสมและความจำเป็น ทั้งนี้ ให้รัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่งเสริมและให้แรงจูงใจในการระดมทรัพยากรดังกล่าว โดยการสนับสนุน การอุดหนุนและใช้มาตรการลดหย่อนหรือยกเว้นภาษี ตามความเหมาะสมและความจำเป็น ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด	การศึกษา หรือบริจาคทรัพย์สินและทรัพยากรอื่นให้แก่สถานศึกษา ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด
มาตรา 60 ให้รัฐจัดสรรงบประมาณแผ่นดินให้กับการศึกษาในฐานะที่มีความสำคัญสูงสุดต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศโดยจัดสรรเป็นเงินงบประมาณเพื่อการศึกษา ดังนี้ (1) จัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปเป็นค่าใช้จ่ายรายบุคคลที่เหมาะสมแก่ผู้เรียนการศึกษาภาคบังคับและการศึกษาขั้นพื้นฐานที่จัดโดยรัฐและเอกชนให้เท่าเทียมกัน (2) จัดสรรทุนการศึกษาในรูปของกองทุนกู้ยืมให้แก่ผู้เรียนที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้น้อยตามความเหมาะสมและความจำเป็น (3) จัดสรรงบประมาณและทรัพยากรทางการศึกษาอื่นเป็นพิเศษให้เหมาะสม และสอดคล้องกับความต้องการในการจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการเป็นพิเศษแต่ละกลุ่มตามมาตรา 10 วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ โดยคำนึงถึงความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษาและความเป็นธรรม ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง (4) จัดสรรงบประมาณเป็นค่าใช้จ่ายดำเนินการและงบลงทุนให้สถานศึกษาของรัฐตามนโยบายแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ และภารกิจของสถานศึกษา โดยให้มีอิสระในการบริหารงบประมาณและทรัพยากรทางการศึกษา ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงคุณภาพและความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา (5) จัดสรรงบประมาณในลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไปให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคล และเป็นสถานศึกษาในกำกับของรัฐหรือองค์การมหาชน (6) จัดสรรกองทุนกู้ยืมดอกเบี้ยต่ำให้สถานศึกษาเอกชน เพื่อให้พึ่งตนเองได้	มาตรา 85 ให้รัฐจัดสรรงบประมาณแผ่นดินให้กับการศึกษาดังนี้ (1) จัดสรรเงินอุดหนุนให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานของรัฐทุกสังกัดในรูปแบบเงินอุดหนุนทั่วไปที่ไม่กำหนดวัตถุประสงค์ ซึ่งต้องไม่ต่ำกว่าจำนวนเงินขั้นต้นในการจัดการศึกษาในสถานศึกษาให้มีคุณภาพเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา 6 (2) จัดสรรเงินอุดหนุนให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานของเอกชนโดยต้องเทียบเท่าหรือไม่น้อยกว่าที่อุดหนุนให้ผู้เรียนในสถานศึกษาของรัฐ และอาจรวมถึงเงินอุดหนุนแก่ครูและบุคลากรของสถานศึกษา หรือการอุดหนุนรูปแบบอื่น ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการศึกษาเอกชน (3) จัดสรรเงินอุดหนุนให้ผู้จัดการศึกษาตามมาตรา 17 โดยต้องเทียบเท่าหรือไม่น้อยกว่าที่อุดหนุนให้ผู้เรียนในสถานศึกษาของรัฐ (4) จัดสรรงบประมาณและทรัพยากรทางการศึกษาอื่นเป็นพิเศษให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการในการจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนตามมาตรา 9 และมาตรา 10 โดยคำนึงถึงความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษาและความเป็นธรรม (5) จัดสรรเงินอุดหนุนเพิ่มเติมให้สถานศึกษาบางประเภท บางแห่ง หรือเพื่อบางวัตถุประสงค์ (6) จัดสรรเงินอุดหนุนโดยตรงให้ผู้เรียนเพื่อวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและการเรียนรู้

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
(7) จัดตั้งกองทุนเพื่อพัฒนาการศึกษาของรัฐและเอกชน มาตรา 61 ให้รัฐจัดสรรเงินอุดหนุนการศึกษาที่จัดโดยบุคคล ครอบครัว องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ตามความเหมาะสมและความจำเป็น	(7) จัดสรรงบประมาณและทรัพยากรเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา ในรูปแบบกองทุนหรือรูปแบบอื่น (8) จัดสรรงบประมาณและทรัพยากรเพื่อสนับสนุนสถานศึกษาเอกชนและผู้จัดการศึกษาตามมาตรา 17 ในรูปแบบกองทุนหรือรูปแบบอื่น (9) จัดสรรงบประมาณและทรัพยากรเพื่อส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ในรูปแบบกองทุนหรือรูปแบบอื่น (10) จัดสรรงบประมาณและทรัพยากรเพื่อพัฒนาสมรรถนะครู ผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรทางการศึกษา ในรูปแบบกองทุนหรือรูปแบบอื่น (11) จัดสรรงบประมาณและทรัพยากรด้านอื่น ๆ
มาตรา 62 ให้มีระบบการตรวจสอบ ติดตามและประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการใช้จ่ายงบประมาณการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับหลักการศึกษา แนวการจัดการศึกษาและคุณภาพมาตรฐานการศึกษา โดยหน่วยงานภายในและหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ตรวจสอบภายนอก หลักเกณฑ์ และวิธีการในการตรวจสอบ ติดตามและการประเมิน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	
	มาตรา 86 การจัดสรรงบประมาณให้แก่สถานศึกษาของรัฐตามมาตรา 85 (1) ต้องคำนึงถึงหลักความเสมอภาคทางการศึกษา และสนับสนุนให้สถานศึกษาทุกแห่ง สามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา 6 โดยคำนึงถึงคุณภาพการบริหารจัดการสถานศึกษา ความเพียงพอและคุณภาพของครูผู้สอน ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา และระบบสนับสนุนนักเรียนและโครงสร้างพื้นฐาน ในการจัดสรรงบประมาณตามวรรคหนึ่ง หน่วยงานต้นสังกัดต้องจัดสรรให้ไม่ต่ำกว่าจำนวนเงินขั้นต้นในการจัดการศึกษาในสถานศึกษาให้มีคุณภาพ โดยให้จัดสรรให้เป็นเงินอุดหนุนทั่วไปที่ไม่กำหนดวัตถุประสงค์ โดยแบ่งออกเป็นสองกรณี

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
	(1) ในกรณีของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของรัฐที่เป็นนิติบุคคล จำนวนเงินขั้นต้นดังกล่าวจะต้องถูกคำนวณเพื่อให้เพียงพอสำหรับงบดำเนินการ งบลงทุนซึ่งรวมถึงค่าที่ดินหรือสิ่งก่อสร้าง และงบสำหรับงานอื่น ๆ ของสถานศึกษา โดยจะต้องครอบคลุมงบบุคลากรซึ่งรวมถึงเงินเดือนหรือค่าจ้างเป็นการเพิ่มเติมด้วยหากสถานศึกษาประสงค์จะสรรหา บรรจุ บุคลากรของตนเองตามมาตรา 33 (2) ในกรณีของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของรัฐที่ไม่เป็นนิติบุคคล จำนวนเงินขั้นต้นดังกล่าวจะต้องถูกคำนวณเพื่อให้เพียงพอสำหรับงบดำเนินการ และงบสำหรับงานอื่นๆของสถานศึกษา โดยไม่รวมถึงงบลงทุนซึ่งรวมถึงค่าที่ดินหรือสิ่งก่อสร้าง และงบบุคลากรซึ่งรวมถึงเงินเดือนหรือค่าจ้าง ในการกำหนดจำนวนเงินขั้นต้นในการจัดการศึกษาในสถานศึกษาของรัฐให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวง โดยให้มีการศึกษาวิจัย และการปรึกษาหารือกับกระทรวงการคลังและสำนักงานงบประมาณ ในการกำหนดจำนวนเงินขั้นต้นในการจัดการศึกษาในสถานศึกษาตามวรรคสาม ให้กำหนดโดยคำนึงถึงขนาด ที่ตั้ง ประเภท วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสถานศึกษา ค่าครองชีพ และความหลากหลายของผู้เรียน และปัจจัยอื่นๆที่เกี่ยวข้อง โดยให้พิจารณาทบทวนอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกสามปี
	มาตรา 87 สถานศึกษาขั้นพื้นฐานของรัฐอาจมีรายได้ ดังต่อไปนี้ (1) งบประมาณหรือเงินอุดหนุนตามมาตรา 85 (2) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้สถานศึกษา (3) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนช่วยเหลือ อุดหนุน หรือความร่วมมือที่ได้รับตามมาตรา 16 (2) (4) เงินที่ได้จากการจัดกิจกรรมหรือการให้บริการของสถานศึกษา (5) เงินหรือผลประโยชน์อื่นที่สถานศึกษาได้รับ (6) ดอกผลของรายได้

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
	รายได้ตามวรรคหนึ่งให้ตกเป็นสิทธิของสถานศึกษาเพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดการศึกษา และแก่ผู้เรียน โดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน สถานศึกษาต้องจัดทำและเปิดเผยรายงานการเงินอย่างน้อยหนึ่งครั้งทุกปีต่อประชาคมรอบข้างสถานศึกษา ผู้ปกครอง และผู้เรียน ในรูปแบบที่ประชาชนเข้าถึงได้โดยทั่วไปตลอดเวลาและวิเคราะห์ต่อไป
มาตรา 59 ให้สถานศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคล มีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ และจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของสถานศึกษา ทั้งที่เป็นที่ราชพัสดุ ตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุ และที่เป็นทรัพย์สินอื่น รวมทั้งจัดหารายได้จากบริการของสถานศึกษา และเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาที่ไม่ขัดหรือแย้งกับนโยบายวัตถุประสงค์ และภารกิจหลักของสถานศึกษา บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่สถานศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคลได้มาโดยมีผู้อุทิศให้ หรือโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของสถานศึกษา ไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุ และให้เป็นกรรมสิทธิ์ของสถานศึกษา บรรดารายได้และผลประโยชน์ของสถานศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคล รวมทั้งผลประโยชน์ที่เกิดจากที่ราชพัสดุ เบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการศึกษา และเบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการซื้อทรัพย์สินหรือจ้างทำของที่ดำเนินการโดยใช้เงินงบประมาณไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ บรรดารายได้และผลประโยชน์ของสถานศึกษาของรัฐที่ไม่เป็นนิติบุคคล รวมทั้งผลประโยชน์ที่เกิดจากที่ราชพัสดุ เบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการศึกษา และเบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการซื้อทรัพย์สินหรือจ้างทำของที่ดำเนินการโดยใช้เงินงบประมาณให้สถานศึกษาสามารถจัดสรรเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาของสถานศึกษานั้น ๆ ได้ตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด	มาตรา 89 สถานศึกษาขั้นพื้นฐานของรัฐมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ และจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของสถานศึกษา ทั้งที่เป็นที่ราชพัสดุตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุ และที่เป็นทรัพย์สินอื่นที่อยู่ในความครอบครองของสถานศึกษา ตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงกำหนด

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
	มาตรา 90 กระทรวงจะจัดให้มีระเบียบว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุขึ้นเป็นการเฉพาะสำหรับสถานศึกษาก็ได้ โดยระเบียบดังกล่าวต้องมีความยืดหยุ่น คล่องตัว โปร่งใส และก่อให้เกิดความเป็นอิสระแก่สถานศึกษา โดยอาจกำหนดให้สถานศึกษาแต่ละประเภทและแต่ละพื้นที่มีระเบียบที่แตกต่างกันได้เพื่อให้สอดคล้องกับความเป็น ให้ถือว่าสถานศึกษาของรัฐตามวรรคหนึ่งเป็นหน่วยงานอื่นของรัฐตามที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. 2560
หมวด 9 เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	หมวด 9 เทคโนโลยีและข้อมูลเพื่อการศึกษา
มาตรา 63 รัฐต้องจัดสรรคลื่นความถี่ สื่อตัวนำ และโครงสร้างพื้นฐานอื่นที่จำเป็นต่อการส่งวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ วิทยุโทรคมนาคม และการสื่อสารในรูปอื่น เพื่อใช้ประโยชน์สำหรับการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ การศึกษาตามอัธยาศัย การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมตามความจำเป็น	มาตรา 91 รัฐต้องจัดสรรคลื่นความถี่ สื่อตัวนำ และโครงสร้างพื้นฐานอื่นที่จำเป็นต่อการรับส่ง วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ วิทยุโทรคมนาคม การสื่อสารดิจิทัล อินเทอร์เน็ต และการสื่อสารในรูปแบบอื่น เพื่อใช้ประโยชน์สำหรับการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต
	มาตรา 92 รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการผลิตและพัฒนาาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ หรือเครื่องมือทางเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ที่สถานศึกษาสามารถนำไปเพื่อประโยชน์ในการจัดการศึกษาและที่ผู้เรียนสามารถเข้าถึงได้ในทุกสถานที่และทุกเวลา ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐเร่งรัดพัฒนาขีดความสามารถในการผลิต โดยจัดให้มีเงินสนับสนุนการผลิตและมีการให้แรงจูงใจแก่ผู้ผลิต ทั้งนี้ โดยต้องเปิดให้มีการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม
มาตรา 64 รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการผลิต และพัฒนาแบบเรียน ตำรา หนังสือทางวิชาการ สื่อสิ่งพิมพ์อื่น วัสดุอุปกรณ์ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอื่น โดยเร่งรัดพัฒนาขีดความสามารถในการผลิต จัดให้มีเงินสนับสนุนการผลิตและมีการให้แรงจูงใจแก่ผู้ผลิต และ	มาตรา 93 รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการผลิตและพัฒนาสื่อการเรียนรู้ แบบเรียน ตำรา หนังสือทางวิชาการ ในรูปแบบสื่อเทคโนโลยี รวมถึง วัสดุอุปกรณ์ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอื่น เพื่อพัฒนาผู้เรียน ครู และส่งเสริมการศึกษาและเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
พัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ทั้งนี้ โดยเปิดให้มีการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม	ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐเร่งรัดพัฒนาขีดความสามารถในการผลิต โดยจัดให้มีเงินสนับสนุนการผลิตและมีการให้แรงจูงใจแก่ผู้ผลิต ทั้งนี้ โดยต้องเปิดให้มีการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม
มาตรา 65 ให้มีการพัฒนาบุคลากรทั้งด้านผู้ผลิต และผู้ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้มีความรู้ความสามารถ และทักษะในการผลิต รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม มีคุณภาพ และประสิทธิภาพ	มาตรา 94 รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาบุคลากรทั้งด้านผู้ผลิต ผู้ดูแล และผู้ใช้ประโยชน์เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้มีสมรรถนะในการผลิต การดูแล และการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม มีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพ
มาตรา 66 ผู้เรียนมีสิทธิได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในโอกาสแรกที่ได้ เพื่อให้มีความรู้และทักษะเพียงพอที่จะใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้อย่างเนื่องตลอดชีวิต	
มาตรา 67 รัฐต้องส่งเสริมให้มีการวิจัยและการพัฒนาการผลิตและการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา รวมทั้งการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้เกิดการใช้ที่คุ้มค่า และเหมาะสมกับกระบวนการเรียนรู้ของคนไทย	มาตรา 95 รัฐต้องส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนา การผลิตและการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา รวมทั้งการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้เกิดการใช้ที่คุ้มค่า และเหมาะสมกับกระบวนการเรียนรู้
มาตรา 68 ให้มีการระดมทุน เพื่อจัดตั้งกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาจากเงินอุดหนุนของรัฐ ค่าสัมปทาน และผลกำไรที่ได้จากการดำเนินกิจการด้านสื่อสารมวลชน เทคโนโลยีสารสนเทศ และโทรคมนาคมจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรประชาชน รวมทั้งให้มีการลดอัตราค่าบริการเป็นพิเศษในการใช้เทคโนโลยีดังกล่าวเพื่อการพัฒนาคนและสังคม หลักเกณฑ์และวิธีการจัดสรรเงินกองทุนเพื่อการผลิต การวิจัยและการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	มาตรา 96 ให้มีกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อเป็นทุนหมุนเวียนและใช้จ่ายสำหรับการดำเนินการตามมาตรา 91 มาตรา 92 มาตรา 93 มาตรา 94 และมาตรา 95 รวมถึงการดำเนินการอื่นๆ ตามที่กระทรวงกำหนด ให้กองทุนตามวรรคหนึ่งมีรายได้จากเงินอุดหนุนของรัฐ ค่าสัมปทาน เงินที่ได้รับจากการจัดสรรจากกิจการด้านสื่อสารมวลชน เทคโนโลยีสารสนเทศ และโทรคมนาคม รวมถึงรายได้หรือผลประโยชน์อื่นใด จากทุกฝ่าย ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรประชาชน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กระทรวงกำหนด

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
	หลักเกณฑ์และวิธีการจัดสรรเงินกองทุนเพื่อการผลิต การวิจัย และการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กระทรวงกำหนด ผลการดำเนินงานรายปีของกองทุน และผลผลิตจากการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาที่เกิดจากกองทุนตามวรรคหนึ่งต้องเปิดเผยต่อสาธารณชน
มาตรา 69 รัฐต้องจัดให้มีหน่วยงานกลางทำหน้าที่พิจารณาเสนอนโยบาย แผน ส่งเสริมและประสานการวิจัย การพัฒนาและการใช้ รวมทั้งการประเมินคุณภาพ และประสิทธิภาพของการผลิตและการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	มาตรา 97 ให้มีกลไกภายในกระทรวงทำหน้าที่พิจารณาเสนอนโยบาย แผนส่งเสริมและประสานการวิจัย การพัฒนาและการใช้ รวมทั้งการประเมินคุณภาพและประสิทธิภาพของการผลิตและการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
	มาตรา 98 ให้กระทรวงศึกษาธิการจัดให้มีระบบสารสนเทศที่มีข้อมูลรายบุคคลของผู้เรียน ครู ผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาอื่นที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา สถานศึกษา หน่วยงานและกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในทุกรูปแบบและทุกระดับ รวมถึงข้อมูลอื่นตามรายการที่กระทรวงกำหนด เพื่อประโยชน์ในการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษา การจัดสรรงบประมาณด้านการศึกษา และการบริหารจัดการการศึกษาของประเทศ ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษานันทักข้อมูลในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศตามวรรคหนึ่ง ตามรายการ มาตรฐานข้อมูล มาตรฐานการแลกเปลี่ยนข้อมูล วิธีการ และระยะเวลาที่กระทรวงกำหนด ซึ่งต้องรวมถึงข้อมูลรายรับรายจ่ายของสถานศึกษาด้วย กระทรวงต้องยินยอมให้หน่วยงานของรัฐที่จัดการศึกษา หรือเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาเข้าถึงข้อมูล และมีอำนาจส่งข้อมูลให้แก่หน่วยงานอื่นที่จำเป็นต้องใช้ที่มีใช้เพื่อการพาณิชย์ได้ แต่จะเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่จะกระทบต่อสิทธิในความเป็นส่วนตัวของบุคคลมิได้

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
	กระทรวงต้องจัดให้มีมาตรฐานข้อมูลและมาตรฐานการแลกเปลี่ยนข้อมูลการจัดการศึกษา ระหว่างระบบสารสนเทศทางการศึกษาของหน่วยงานต่าง ๆ ภายในกระทรวง และระหว่างกระทรวง เพื่อให้สามารถร่วมใช้และโอนถ่ายข้อมูลได้
	มาตรา 99 ให้กระทรวงศึกษาธิการ สถานศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา เผยแพร่ข้อมูลสารสนเทศทั้งหมดที่อยู่ในการครอบครองหรือควบคุมดูแลในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศหรือระบบหรือวิธีการอื่นใดที่ประชาชนทั่วไปสามารถเข้าถึงได้โดยสะดวกตลอดเวลา การเผยแพร่ข้อมูลสารสนเทศตามวรรคหนึ่ง ต้องเป็นในรูปแบบที่ประชาชนนำไปวิเคราะห์ต่อได้ และเครื่องคอมพิวเตอร์สามารถประมวลผลได้ ข้อมูลที่ได้รับการยกเว้นจากการเผยแพร่ตามวรรคหนึ่ง ให้จำกัดอยู่ที่ข้อมูลที่ทางกระทรวงกำหนดว่าต้องไม่เผยแพร่เพราะเป็นความลับของทางราชการ เพราะเป็นข้อมูลส่วนบุคคลตามที่กฎหมายบัญญัติ หรือเพราะด้วยเหตุผลอื่นตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กระทรวงกำหนด
บทเฉพาะกาล	บทเฉพาะกาล
มาตรา 70 บรรดาบทกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งเกี่ยวกับการศึกษา ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม ที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงใช้บังคับได้ต่อไป จนกว่าจะได้มีการดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ	มาตรา 100 ให้บรรดาบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติ คณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับการศึกษาที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ให้หน่วยงานผู้รักษากฎหมายดำเนินการปรับปรุงหรือแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติ คณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับการศึกษาให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัตินี้ ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากกรณีมีเหตุจำเป็นไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าวได้ ให้หน่วยงานผู้รักษากฎหมายเสนอต่อ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
	คณะรัฐมนตรีเพื่อมีมติขยายระยะเวลาอีกได้ไม่เกินหนึ่งปี เมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว ให้กฎระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีตามวรรคหนึ่งเป็นอันยกเลิก
	มาตรา 101 ให้กระทรวงศึกษาธิการดำเนินการเพื่อให้มีการจัดระเบียบบริหารราชการในกระทรวงศึกษาธิการใหม่ โดยการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา กฎหมายว่าด้วยสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ การจัดระเบียบบริหารราชการในกระทรวงศึกษาธิการใหม่ตามวรรคหนึ่ง จะต้องสอดคล้องกับมาตรา 27 และหลักการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้
มาตรา 71 ให้กระทรวง ทบวง กรม หน่วยงานการศึกษา และสถานศึกษาที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับยังคงมีฐานะและอำนาจหน้าที่เช่นเดิม จนกว่าจะได้มีการจัดระบบการบริหารและการจัดการศึกษาตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ	มาตรา 102 ให้หน่วยงานของรัฐ หน่วยงานทางการศึกษา และคณะกรรมการต่าง ๆ ที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงมีฐานะและหน้าที่ อำนาจเช่นเดิมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้โอนบรรดาข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของหน่วยงานหรือคณะกรรมการที่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ไปเป็นส่วนราชการอื่นในกระทรวงศึกษาธิการ ให้ผู้ใดมีความประสงค์ที่จะโอนไปปฏิบัติงานที่ส่วนราชการอื่นที่ไม่เป็นไปตามวรรคสอง แจ้งความประสงค์ต่อผู้บังคับบัญชาภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้ผู้บังคับบัญชายินยอมให้ผู้นั้นโอนไปปฏิบัติงานที่ส่วนราชการดังกล่าวได้

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
	มาตรา 103 ให้ครู ผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพตามกฎหมายว่าด้วยสภาครูและบุคลากรทางการศึกษาอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพและปฏิบัติหน้าที่ได้ต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้สามารถต่ออายุใบอนุญาตประกอบวิชาชีพตามกฎหมายว่าด้วยสภาครูและบุคลากรทางการศึกษาได้ต่อไป ครูซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่และยังไม่ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูตามกฎหมายว่าด้วยสภาครูและบุคลากรทางการศึกษาอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มีสิทธิขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูตามกฎหมายดังกล่าว
	มาตรา 104 ให้ ครู ผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นครู ผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรทางการศึกษา ตามพระราชบัญญัตินี้และพระราชบัญญัติระเบียบบริหารข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และมีสิทธิได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง เงินวิทยฐานะ ค่าตอบแทน สวัสดิการ และประโยชน์ตอบแทนอื่นตามอัตราเดียวกับที่ได้รับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
	มาตรา 105 ให้สถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) และสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ทำหน้าที่ตามมาตรา 68 โดยอาจแบ่งหน้าที่ตามพระราชกฤษฎีกาไปก่อน จนกว่าจะมีการออกกฎหมายเพื่อบูรณาการการทำงานของทั้งสององค์กรนี้เข้าด้วยกันเพื่อความเป็นเอกภาพของระบบการศึกษา ทั้งนี้ ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
	มาตรา 106 ให้กองทุนที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาด้านการศึกษาดังต่อไปนี้ ดำเนินการต่อไปตามหลักการของพระราชบัญญัตินี้และเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีการแก้ไขกฎหมายหรือกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (1) ให้กองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษาและกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ดำเนินการต่อไปตามที่กฎหมายว่าด้วยกองทุนแต่ละประเภทกำหนด โดยให้ถือเป็นกองทุนประเภทหนึ่งที่สามารถได้รับการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรจากรัฐตามมาตรา 85 (7) (2) ให้กองทุนส่งเสริมโรงเรียนในระบบ ดำเนินการต่อไปตามที่กฎหมายว่าด้วยการศึกษาเอกชนกำหนด โดยให้ถือเป็นกองทุนประเภทหนึ่งที่สามารถได้รับการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรจากรัฐตามมาตรา 85 (8) (3) ให้กองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ดำเนินการต่อไปตามที่กฎกระทรวงกำหนด โดยให้ถือเป็นกองทุนตามมาตรา 96 และเป็นกองทุนที่สามารถได้รับการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรจากรัฐตามมาตรา 85 (9)
	มาตรา 107 ให้ถือว่ามาตรฐานข้อมูลและมาตรฐานการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่คณะกรรมการนโยบายพื้นที่นวัตกรรมการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยพื้นที่นวัตกรรมทางการศึกษาประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นมาตรฐานข้อมูลและมาตรฐานการแลกเปลี่ยนข้อมูลตามมาตรา 98 จนกว่าจะมีการประกาศใหม่

ผู้ที่เกี่ยวข้อง

1. ผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง

- 1) กระทรวงศึกษาธิการ
- 2) กระทรวงการอุดมศึกษาวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
- 3) กระทรวงมหาดไทย

2. ผู้ที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม

- 1) กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
- 2) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
- 3) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- 4) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
- 5) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- 6) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
- 7) สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
- 8) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา
- 9) สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ
- 10) สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
- 11) สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา
- 12) กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
- 13) กรมส่งเสริมการเรียนรู้
- 14) กรมกิจการเด็กและเยาวชน
- 15) สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)
- 16) สถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน)
- 17) สมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย
- 18) สมาคมองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย
- 19) สมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย
- 20) สภาผู้ปกครองและครูแห่งประเทศไทย
- 21) สมาพันธ์สมาคมครูแห่งประเทศไทย
- 22) สมาคมกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานแห่งประเทศไทย
- 23) สมาคมส่งเสริมการศึกษาและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในประเทศไทย
- 24) สมาคมวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
- 25) สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

3. ผู้ที่เกี่ยวข้องทั่วไป

ประชาชน

ประเด็นเพื่อรับฟังความคิดเห็น

1. ท่านเห็นด้วยกับความมุ่งหมายและหลักการการจัดการศึกษาที่ต้องเป็นการสร้างกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้บุคคลทุกคนทุกช่วงวัยพัฒนาได้เต็มตามศักยภาพ และต้องยึดหลักการตามที่กำหนดในหมวด 1 ของร่างพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ อย่างไร
2. ท่านเห็นด้วยกับสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษาที่กำหนดให้บุคคลที่เป็นผู้เรียนมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการได้รับการศึกษาตั้งแต่แรกเกิดจนจบการศึกษาขั้นพื้นฐานหรือเทียบเท่า โดยรัฐต้องจัดหรืออุดหนุนให้โดยไม่เลือกปฏิบัติด้วยและไม่เสียค่าใช้จ่าย รวมถึงสิทธิและหน้าที่ของครอบครัว ผู้ปกครอง และผู้จัดการศึกษาตามที่กำหนดในหมวด 2 ของร่างพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ อย่างไร
3. ท่านเห็นด้วยกับระบบการศึกษาที่กำหนดรูปแบบการศึกษาเป็น 2 รูปแบบ สำหรับการศึกษาเพื่อคุณวุฒิทางการศึกษา และการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ตามอัธยาศัย รวมถึงเรื่องกำหนดระดับการศึกษาและสถานที่จัดการศึกษา ตามที่กำหนดในหมวด 3 ของร่างพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ อย่างไร
4. ท่านเห็นด้วยกับการบริหารและการจัดการศึกษาโดยให้กระทรวงศึกษาธิการมีอำนาจหน้าที่ในการจัด ส่งเสริม สนับสนุน อุดหนุน และกำกับดูแลการจัดการศึกษาของหน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน และบุคคลหนึ่งบุคคลใดหรือกลุ่มบุคคลใด เพื่อให้การจัดการศึกษาบรรลุวัตถุประสงค์ตามร่างมาตรา 6 โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ความสำคัญกับการบริหารและการจัดการศึกษาตามหลักการกระจายอำนาจไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามที่กำหนดในหมวด 4 ของร่างพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ อย่างไร
5. ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดกรอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อเป็นหลักประกันความสอดคล้องของการศึกษาซึ่งต้องบรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา 6 และให้นำกรอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมาบูรณาการเข้ากับกรอบหลักสูตรพื้นที่ ตามบริบท องค์กรความรู้ และภูมิปัญญาในพื้นที่ รวมถึงการจัดทำหลักสูตรและออกแบบการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับวัฒนธรรม ความจำเป็น หรือความต้องการของแต่ละสถานศึกษา ตามที่กำหนดในหมวด 5 ของร่างพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ อย่างไร
6. ท่านเห็นด้วยกับการประกันคุณภาพการศึกษาซึ่งต้องมีการประเมินคุณภาพการศึกษาและกลไกในการกำกับดูแลและสนับสนุนสถานศึกษา และระบบการศึกษา ให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามร่างมาตรา 6 ตามที่กำหนดในหมวด 6 ของร่างพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ อย่างไร
7. ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดเกี่ยวกับ ครู ผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรทางการศึกษา ให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามร่างมาตรา 6 ตามที่กำหนดในหมวด 7 ของร่างพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ อย่างไร
8. ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดเกี่ยวกับทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา โดยให้รัฐจัดสรรงบประมาณแผ่นดินอุดหนุนให้การจัดการศึกษา โดยเฉพาะการให้ทั้งรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำหน้าที่ต่าง ๆ ตามที่กำหนดในหมวด 8 ของร่างพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ อย่างไร
9. ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดเกี่ยวกับเทคโนโลยีและข้อมูลเพื่อการศึกษา สำหรับใช้ประโยชน์สำหรับการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต ตามที่กำหนดในหมวด 9 ของร่างพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ อย่างไร
10. ท่านเห็นว่าพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มีปัญหาในทางปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร และการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้จะช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้หรือไม่ เพียงใด
11. ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ (ถ้ามี)
